

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2003
IV. volební období

387

Senátní návrh

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění zákona
č.78/2002 Sb.**

Senátní návrh

Zákon

ze dne.....2003,

kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění zákona č.78/2002 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění zákona č. 78/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 13 odst. 3 se za větu druhou vkládá věta “Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním senátora nebo oznámení o zadržení senátora více skutků, podá výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť.”.

2. V § 36 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Senát určí, kterému výboru nebo výborům bude příslušet projednávání návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, kterému výboru bude příslušet vyřizování peticí a kterému výboru bude příslušet stanovení některých náležitostí spojených s výkonem funkce podle zvláštního zákona.“.

3. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Senátor je povinen být členem jednoho výboru. Členem dalšího výboru může být pouze, jde-li o členství ve výboru organizačním nebo výboru mandátovém a imunitním. Ustanovení § 10 tím není dotčeno.“.

4. V § 40 odst. 3 písm. c) se slova „vyžadujících souhlas“ nahrazují slovy „ , k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor“ a na konci textu písmena c) se doplňují slova „nestanoví-li tento zákona jinak“,.

5. V § 48 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „ Návrhy na kandidáty pro volbu předsedy Senátu, místopředsedů Senátu, předsedů výborů a komisí Senátu podávají volební komisi písemně senátorské kluby nebo senátoři.“.

6. V § 55 odst. 1 větě druhé se slova „vyžadujících souhlas Parlamentu“ nahrazují slovy „ , k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, “.

7. V § 55 odst. 1 se věta třetí nahrazuje větou „Senát se může usnést jinak.“.

8. V § 57 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) O pořadu, popřípadě návrhu na jeho změnu anebo změnu způsobu projednání bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.

(3) Schválený pořad lze během schůze Senátu měnit jen výjimečně. Návrh na změnu schváleného pořadu schůze Senátu nelze projednat, vznese-li námitku nejméně jeden senátorský klub nebo 10 senátorů.“.

9. V § 57 odst. 5 ve větě druhé se slova „a další jednání o něm odročit“ nahrazují slovy „na určitou dobu v průběhu schůze“.

10. V § 59 odst. 1 se věty třetí a čtvrtá nahrazují větami „Nebyla-li tato lhůta dodržena, může senátor před zahájením rozpravy navrhnout přesunutí tohoto bodu pořadu na dobu po uplynutí lhůty. O návrhu na přesunutí bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.“.

11. V § 60 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Návrh uvedený v odstavci 2 písm. c) musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být projednávána věc znovu zařazena na pořad schůze Senátu. O odročené věci se jedná znovu postupem stanoveným pro projednávání bodu pořadu schůze Senátu.“.

Dosavadní odstavce 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 4, 5 a 6.

12. V § 60 odstavec 4 zní:

„(4) Usnesení přijatá na základě návrhů uvedených v odstavci 2 písm. c), e), a f) lze revokovat. Usnesení přijaté na základě návrhu uvedeného v odstavci 2 písm. d) lze revokovat po marném uplynutí lhůty stanovené orgánem Senátu pro předložení stanoviska. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.“.

13. V § 71 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „O návrzích zákonů, zákonných opatření Senátu, o souhlasu k ratifikaci mezinárodních smluv, o vyhlášení válečného stavu a stavu ohrožení státu, o prodloužení a zrušení nouzového stavu, o souhlasu s pobyttem ozbrojených sil jiných států na území České republiky a o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky se hlasuje veřejně.“.

14. V § 88 odst. 2 větě první se slovo „všech“ zrušuje.

15. V § 89 odst. 2 se za slovo „členy“ vkládá slovo „příslušného“.

16. V § 91 odst. 1 větě druhé se slova „doplnění nebo“ zrušují.

17. V § 91 odst. 2 větě první se slovo „všech“ zrušuje.

18. V § 92 odst. 2 se slovo „všech“ zrušuje.

19. V § 93 se nadpis „**Usnesení**“ vkládá nad označení paragrafu.

20. V § 93 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Výbor je způsobilý se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů.“.

21. Za § 93 se vkládá nový § 93a, který zní:

„§ 93a

(1) Výbor se může výjimečně usnést mimo schůzi, rozhodne-li tak předseda výboru. Takové usnášení je však vyloučeno, jde-li o přijetí doporučení Senátu nebo požádá-li kterýkoliv člen výboru o projednání věci na schůzi výboru.

(2) Hlasování se uskuteční telefonicky, telefaxem nebo elektronickou poštou a řídí ho předseda výboru. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny členů výboru. Na nejbližší schůzi výboru se o přijatém usnesení pořídí zápis.“

22. § 96 zní:

„§ 96

Pro schůzi výboru se použijí přiměřeně ustanovení § 50 odst. 4, § 57 odst. 5, § 58 až 60, § 62, § 64 odst. 4, § 65 až 69, § 71 až 84 o schůzi Senátu s tím, že lze revokovat všechna usnesení výboru. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.“

23. Za § 97 se vkládá nový § 97a, který včetně nadpisu zní:

„§ 97a
Schůze podvýboru

Pro schůzi podvýboru se použijí přiměřeně ustanovení o schůzi výboru.“

24. V § 98 odst. 2 se číslovka „3“ nahrazuje číslovkou „5“.

25. V § 98 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

26. V § 104 se věta pátá zrušuje.

27. V § 104 se věta šestá nahrazuje větou „Totéž platí pro společná usnesení přijatá na společné schůzi výborů.“

28. § 105 zní:

„§ 105

Zpravodaj garančního výboru vypracuje pro jednání Senátu společnou zpravodajskou zprávu, shodnou-li se na tom zpravodajové všech výborů, které návrh zákona projednávaly. Společná zpráva obsahuje doporučení výborů, které návrh zákona projednávaly. Součástí společné zprávy je přehled všech pozměňovacích návrhů, pokud byly doporučeny. Na zpracování společné zprávy se podílejí i ostatní zpravodajové výborů, které návrh zákona projednávaly. Je-li doporučení všech výborů pro Senát shodné, je zpravodajem pro projednávání návrhu zákona na schůzi Senátu zpravodaj garančního výboru. Jsou-li doporučení výborů rozdílná, přednese na schůzi Senátu společnou zprávu zpravodaj garančního výboru a rozdílná doporučení mohou odůvodnit zpravodajové jednotlivých výborů.“

29. V § 108 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Za podané návrhy se pokládají i návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.“.

30. V § 109 odst. 1 větě první se za slova „pozměňovací návrhy“ vkládají slova „, které se současně předkládají písemně“.

31. V § 109 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Za podané návrhy se pokládají i pozměňovací návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.“.

32. V § 109 odstavec 2 zní:

„(2) Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů, a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senát stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.“.

33. V § 110 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „ Na návrh zpravodaje garančního výboru může Senát bez rozpravy rozhodnout o jiném postupu hlasování.“.

34. V § 110 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Senátor, který pozměňovací návrh podal, jej může před hlasováním o něm zpřesnit. Takové zpřesnění pozměňovacího návrhu může podat každý senátor, souhlasí-li s tím senátor, který pozměňovací návrh podal.

(3) Před hlasováním o každém pozměňovacím návrhu se k němu může vyjádřit navrhovatel; zpravodaj garančního výboru informuje o výsledcích jednání výborů, které pozměňovací návrh projednávaly.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

35. Část osmá včetně nadpisu zní:

**„Část osmá
Jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba,
aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem**

§ 113

Pro jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba, aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem, platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat.“.

36. Poznámka pod čarou č. 28) se zrušuje.

37. Část devátá včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 29) se zrušuje.

38. Část desátá včetně nadpisu zní:

**„Část desátá
Jednání o mezinárodních smlouvách**

§ 115

Senát jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je k jejich ratifikaci třeba souhlasu obou komor Parlamentu nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá Senátu alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

§ 116

(1) Mezinárodní smlouvu předloženou Senátu předkladatelem předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle ji všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení mezinárodní smlouvy přikáže tuto smlouvu výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla smlouva zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) Přikáže-li organizační výbor mezinárodní smlouvu více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(4) Předkladatel může vzít mezinárodní smlouvu zpět, dokud Senát nepřikročí k hlasování o ní.

§ 117

(1) Lhůta k projednání mezinárodní smlouvy ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jejím přikázání výboru k projednání.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může organizační výbor zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů, nerozhodne-li Senát jinak. Jen se souhlasem předkladatele lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 117a

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o mezinárodní smlouvě lze v průběhu rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(3) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát dal k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

§117b
Jednání Senátu

(1) Při jednání Senátu o mezinárodní smlouvě lze v rozpravě podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na vrácení mezinárodní smlouvy výboru k novému projednání,
3. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 2 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být mezinárodní smlouva vrácena k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem. Návrh uvedený v odstavci 1 bodu 3 musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být mezinárodní smlouva znovu zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Byl-li přijat návrh uvedený v odstavci 1 bodu 1, přerušuje se jednání Senátu o mezinárodní smlouvě do nejbližší schůze následující po vyhlášení nálezu Ústavního soudu.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát o tom, zda dává k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

(6) Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu o mezinárodní smlouvě předsedu Poslanecké sněmovny, prezidenta republiky a vládu.

§117c

Při jednání o návrhu na odstoupení od mezinárodní smlouvy se postupuje podle § 116 až 117b obdobně s tím, že nelze podat návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem.“.

39. Poznámka pod čarou č. 30) se zrušuje.

40. V § 118 se pod označení paragrafu vkládá nadpis, který zní: „**Zkrácené jednání o návrzích zákonů**“.

41. V § 118 se odstavce 4 a 6 zrušují.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

42. V § 118 odst. 4 se slova „v odstavcích 1 až 4“ nahrazují slovy „v odstavcích 1 až 3“ a část věty za středníkem včetně středníku se zrušuje.

43. Za § 118 se vkládá nový § 118a, který včetně nadpisu zní:

„§ 118a

Zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách

(1) Za mimořádných okolností, zejména jsou-li zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, může předseda Senátu na žádost předkladatele rozhodnout, že mezinárodní smlouva bude projednána ve zkráceném jednání.

(2) Na zkrácené jednání o mezinárodní smlouvě se vztahuje § 118 odst. 2 a 3 obdobně.

(3) Před projednáváním mezinárodní smlouvy Senát posoudí, zda jsou splněny podmínky pro zkrácené jednání. Neshledá-li důvody pro mimořádný postup, mezinárodní smlouvu ve zkráceném jednání neprojednává. Jinak postupuje podle ustanovení o jednání o mezinárodních smlouvách."

44. Za část jedenáctou se vkládá nová část dvanáctá, která včetně nadpisu zní:

„Část dvanáctá

Součinnost Senátu s vládou v otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii

§ 119a

(1) Senát jedná o otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, o nichž jej podle čl. 10b odst. 1 Ústavy pravidelně a předem informuje vláda. Jedná zejména o

- a) zprávě o vývoji Evropské unie v uplynulém období a jejím dalším rozvoji, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,
- b) zprávě o přejímání závazků vyplývajících z členství v Evropské unii do právního řádu, především o provádění legislativních aktů vyžadujících transpozici, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,
- c) předběžné informaci vlády o pořadu jednání Evropské rady a následné informaci o jeho výsledcích,
- d) informaci vlády o zahájení a průběhu jednání o změně smlouvy, kterou byla založena Evropská unie, Evropské společenství nebo Evropské společenství pro atomovou energii; k návrhu změny takové smlouvy se Senát vyjadřuje ještě před jeho podepsáním,
- e) návrzích legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, které vláda předkládá bez zbytečného odkladu po té, co jsou jí postoupeny,
- f) informaci vlády o změnách návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, k nimž se Senát vyjádřil, během dalšího projednávání v orgánech Evropské unie.

(2) Senát jedná též o dokumentech postoupených Senátu přímo orgány Evropské unie, především dokumentech komunikačních.

§ 119b

Výbor pověřený projednáváním návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie (dále jen "pověřený výbor") vede evidenci návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, jakož i dokumentů postoupených Senátu přímo těmito orgány, kterou zpřístupňuje ostatním orgánům Senátu a senátorům.

§ 119c

Poslanci Evropského parlamentu zvolení v České republice se mohou účastnit schůzí pověřeného výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.

§ 119d

Platí-li k zaujetí stanoviska členského státu k návrhu legislativního aktu lhůta delší než šest týdnů, rozhodne pověřený výbor o přiměřeném prodloužení lhůt uvedených v § 119e odst. 2 a 3 a § 119g odst. 3. O prodloužení lhůty pověřený výbor vyrozumí všechny senátory.

Jednání pověřeného výboru

§ 119e

(1) Pověřený výbor rozhodne do 5 pracovních dnů od doručení na návrh svého předsedy, zda návrh legislativního aktu vezme bez projednání na vědomí. Pro projednání návrhu legislativního aktu, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru; tím je zahájeno projednávání návrhu legislativního aktu. O této skutečnosti vyrozumí předseda pověřeného výboru předsedu Senátu, který ji sdělí vládě.

(2) Zahájení projednávání návrhu legislativního aktu je překážkou účasti člena vlády na rozhodování orgánu Evropské unie o tomto návrhu. To neplatí, uplynula-li od doručení návrhu Senátu marně lhůta 35 dnů.

(3) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o stanovisko k projednávanému návrhu legislativního aktu. Stanovisko obsahuje zejména informaci o právním základu návrhu, dosavadním průběhu jednání v orgánech Evropské unie, postoji vlády, respektování zásad subsidiarity a přiměřenosti a o dopadech na státní rozpočet a právní řád. Stanovisko jsou vláda nebo její členové povinni poskytnout nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti pověřeného výboru.

(4) Pověřený výbor může požádat orgán Senátu, který by byl věcně příslušný, jednalo-li by se o návrh zákona, o stanovisko k projednávanému návrhu legislativního aktu ve lhůtě dohodnuté předsedou pověřeného výboru s předsedou dožádaného orgánu.

§ 119f

(1) Pověřený výbor rozhodne na návrh svého předsedy, zda návrh závazného opatření orgánů Evropské unie přijímaného v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (dále jen „návrh rozhodnutí“) vezme bez projednání na vědomí. Pro projednání návrhu rozhodnutí, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru.

(2) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o stanovisko k projednávanému návrhu rozhodnutí. Stanovisko obsahuje zejména informaci o právním základu návrhu, dosavadním průběhu jednání v orgánech Evropské unie, postoji vlády, respektování zásad subsidiarity a přiměřenosti a o dopadech na státní rozpočet a právní řád. Stanovisko jsou vláda nebo její členové povinni poskytnout bez zbytečného odkladu po doručení žádosti pověřeného výboru.

§ 119g

(1) Jednání o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí se účastní zástupce vlády, zpravodajové orgánů Senátu, které návrh legislativního aktu projednávaly, a další osoby, které mohou podat informace o projednávané otázce a jsou pověřeným výborem pozvány.

(2) Návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí odůvodní zástupce vlády, po němž vystoupí zpravodaj pověřeného výboru. Následně je otevřena rozprava, v níž je možné podávat návrhy na vzetí návrhu legislativního aktu nebo návrhu rozhodnutí na vědomí, anebo na přijetí doporučení k vyjádření Senátu.

(3) Po ukončení rozpravy pověřený výbor rozhodne o podaných návrzích. Přijme-li pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej vládě k informaci a předloží jej předsedovi Senátu. Předseda Senátu takový návrh zařadí na pořad nejbližší schůze; jde-li o projednání návrhu legislativního aktu, je předseda Senátu povinen schůzi svolat tak, aby byla zahájena nejpozději do 32 dnů od doručení návrhu legislativního aktu Senátu.

§ 119h

Jednání Senátu

(1) Senát jedná o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí tehdy, navrhne-li to pověřený výbor anebo navrhne-li to písemně předsedovi Senátu před přijetím závěrečného usnesení pověřeného výboru nejméně 17 senátorů; o takovém návrhu předseda Senátu neprodleně informuje předsedu pověřeného výboru. Pro zahájení schůze svolané z podnětu nejméně 17 senátorů platí § 119g odst. 3 věta druhá obdobně.

(2) Senát může rozhodnout, že návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí bere na vědomí, nebo se k němu může vyjádřit. Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu bezodkladně vládu.

§ 119i

Zkrácené jednání o návrzích legislativních aktů

(1) Je-li návrh legislativního aktu orgány Evropské unie označen za naléhavý, může vláda při předložení takového návrhu požádat o jeho zkrácené projednání. Součástí žádosti je stanovisko podle § 119e odst. 3.

(2) Přijme-li ve zkráceném jednání pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej přímo vládě. Taková usnesení současně zasílá předseda pověřeného výboru předsedovi Senátu, který je rozešle všem senátorům.“.

Dosavadní části dvanáctá až dvacátá druhá se označují jako části třináctá až dvacátá třetí.

45. Část čtrnáctá včetně nadpisu a poznámky po čarou č. 35) zní:

**„Část čtrnáctá
Příprava návrhů zákonů podávaných Senátem Poslanecké sněmovně
a jednání o nich**

§ 127

(1) Návrh zákona, který podává Senát Poslanecké sněmovně (dále jen „senátní návrh zákona“), může k projednání v Senátu navrhnout senátor, výbor nebo komise Senátu (dále jen „navrhovatel senátního návrhu zákona“).

(2) Návrh senátního návrhu zákona musí obsahovat náležitosti návrhu zákona stanovené zvláštním zákonem.³⁵⁾

(3) Navrhovatel senátního návrhu zákona předkládá návrh senátního návrhu zákona předsedovi Senátu, který jej postoupí organizačnímu výboru a neprodleně jej rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení návrhu senátního návrhu zákona doporučí předsedovi Senátu, aby jej zařadil na pořad nejbližší schůze Senátu. Současně navrhne, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona přikázán a určí zpravodaje pro první čtení.

(4) Navrhovatel senátního návrhu zákona může vzít svůj návrh zpět, dokud Senát nepřistoupí k závěrečnému hlasování o něm.

§ 128

První čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj.

(2) Po vystoupení zpravodaje zahájí předsedající obecnou rozpravu, ve které lze navrhnout, aby byl návrh senátního návrhu zákona vrácen navrhovateli k dopracování nebo,

aby byl zamítnut. Nebyl-li žádný z návrhů podán nebo nebyl-li přijat, přikáže Senát návrh senátního návrhu zákona k projednání výboru, popřípadě výborům. Přikáže-li Senát návrh senátního návrhu zákona více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(3) Lhůta k projednání návrhu senátního návrhu zákona ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.

(4) Lhůtu uvedenou v odstavci 3 může Senát zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů. Jen se souhlasem navrhovatele senátního návrhu zákona lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 129

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na schválení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh pozměňovací,
4. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném. Po ukončení hlasování o podaných pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor usnese, zda doporučí Senátu schválit návrh senátního návrhu zákona s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 130

Druhé čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona odůvodní na schůzi Senátu navrhovatel.

(2) Při jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu senátního návrhu zákona výboru k novému projednání,
2. návrh na schválení,
3. návrh na zamítnutí,
4. návrh na odročení.

(3) V návrhu uvedeném v odstavci 2 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(4) O návrzích uvedených v odstavci 2 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 2 podán nebo nebyl-li přijat, zahájí předsedají k návrhu senátního návrhu zákona podrobnou rozpravu, ve které lze podávat pozměňovací návrhy. Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona se přeruší na nezbytně

nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senát stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.

(6) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, hlasuje Senát o tom, zda schválí návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

(7) Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení schválit návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, hlasuje Senát o tom, zda návrh senátního návrhu zákona schvaluje, pokud o návrhu na schválení nebylo již hlasováno po ukončení obecné rozpravy.

(8) Jestliže byl návrh senátního návrhu zákona schválen, pověří Senát předsedu Senátu, aby senátní návrh zákona podal Poslanecké sněmovně. Zároveň pověří některého ze senátorů, aby odůvodnil senátní návrh zákona při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně.

§ 131

Není-li v § 127 až 130 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích senátních návrhů zákonů obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.

³⁵⁾ § 86 odst. 2 až 5 zákona č. 90/1995 Sb.“.

46. Za část čtrnáctou se vkládá nová část patnáctá, která včetně nadpisu zní:

„Část patnáctá Jednání ve věcech bezpečnosti České republiky

§ 131a

(1) Je-li Senátu předložen

- a) návrh na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, nebo
- b) návrh na vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky,

postoupí jej předseda Senátu neprodleně organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Je-li Senátu předložena

- a) informace o rozhodnutí vlády o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo o pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky, nebo
- b) informace o rozhodnutí vlády o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad územím České republiky, anebo o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a o účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky,

postupuje předseda Senátu obdobně jako při předložení návrhů podle odstavce 1.

(3) Organizační výbor přikáže návrh uvedený v odstavci 1 nebo informaci uvedenou v odstavci 2 výboru, popřípadě výborům. Jde-li o návrh uvedený v odstavci 1, doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu.

(4) Přikáže-li organizační výbor návrh uvedený v odstavci 1 více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(5) Lhůta k projednání návrhu uvedeného v odstavci 1 ve výborech je 30 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání. Jestliže vláda označila návrh za naléhavý, může organizační výbor lhůtu zkrátit.

Jednání výborů

§ 131b

(1) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. a) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát rozhodl, že Česká republika se zúčastní v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je členem.

(2) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. b) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát vyslovil souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

§ 131c

Při jednání výboru o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.

Jednání Senátu

§ 131d

- (1) Při jednání Senátu o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 lze podávat tyto návrhy:
- 1. návrh na vrácení návrhu uvedeného v § 131a odst. 1 výboru k novému projednání,
 - 2. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh uvedený v § 131a odst. 1 vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát

- a) tom, zda Česká republika se zúčastní v obranném systému mezinárodní organizace, jíž je členem (§ 131a odst. 1 písm. a)), nebo
- b) o tom, zda vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky (§ 131 odst. 1 písm. b)).

§ 131e

(1) Informace uvedená v § 131a odst. 2 se zařadí na pořad schůze Senátu, navrhne-li to předsedovi Senátu výbor, kterému byla informace přikázána, nebo nejméně 5 senátorů.

(2) Při jednání Senátu o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.“.

Dosavadní části patnáctá až dvacátá třetí se označují jako části šestnáctá až dvacátá čtvrtá.

47. V § 132 odst. 1 písmeno e) zní:

“e) vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky, anebo na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu,³⁹⁾“.

48. V § 132 odst. 3 se věta třetí nahrazuje větou „Po ukončení rozpravy hlasuje Senát o schválení návrhu uvedeného v odstavci 1.“.

49. V § 132 se odstavec 5 zrušuje.

50. V § 140 odst. 2 se slovo „nejbližší“ zrušuje.

51. V § 141 odst. 3 se za větu druhou vkládá věta “Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu nebo oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu více skutků, podá výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť.“.

52. Za § 142 se vkládá nový § 142a, který zní:

„§ 142a

(1) Je-li petice podepsána nejméně 10 000 osobami, zařadí se po provedeném šetření věcně příslušného orgánu Senátu její projednání na pořad nejbližší schůze Senátu.

(2) Ten, kdo zastupuje členy petičního výboru, má přístup do jednacího sálu a právo vystoupit v rozpravě k projednávané petici.

(3) Petice je podle povahy věci vyřízena Senátem nebo věcně příslušným orgánem Senátu po jejím projednání Senátem.“.

53. V § 146 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Organizační výbor může zmocnit vedoucího Kanceláře Senátu k rozhodování o změnách Organizačního řádu Kanceláře Senátu, pokud se netýkají zřizování a rušení útvarů a funkcí.“.

54. V § 149 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

55. V příloze č. 1 na 2. straně Vzoru průkazu senátora se slova „Držitele tohoto průkazu:

- nelze trestně stíhat bez souhlasu Senátu;
- lze zadržet, jen byl-li dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté;
- nelze pro přestupky projednávat podle obecných předpisů o přestupcích; za přestupky podléhá jen disciplinární pravomoci Senátu.“

nahrazují slovy

„Držitel tohoto průkazu:

- nemůže být trestně stíhán bez souhlasu Senátu;
- nemůže být zadržen jinak, než byl-li dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté;
- podléhá disciplinární pravomoci Senátu; jednání, které má znaky přestupku, nelze jako přestupek projednat, pokud senátor požádá orgán příslušný k projednání přestupku podle obecných předpisů o přestupcích o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jednacího řádu Senátu.“.

56. V příloze č. 2 v čl. 1 bod 5 zní:

„5. Volební komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů.“.

57. V příloze č. 2 se za čl. 6 vkládají nové čl. 6a, 6b a 6c volebního řádu, které znějí:

„Čl. 6a

Nominace podle zvláštních předpisů

1. Navrhovat jednotlivé kandidáty pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů jsou oprávněni senátoři, nestanoví-li zvláštní předpis jinak. Stanoví-li zvláštní předpis pro výkon funkce, do níž je kandidát navrhován, zvláštní podmínky, jsou součástí návrhu doklady ověřující splnění těchto podmínek.

2. Návrhy se podávají písemně volební komisi Senátu. Volební komise ověří, zda-li osoby, které mají být Senátem navrženy do funkce podle zvláštních předpisů, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

3. Lhůtu pro podávání návrhů pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů stanoví organizační výbor.

4. Po uplynutí lhůty pro podání návrhů předloží volební komise podané návrhy bezodkladně organizačnímu výboru a současně je rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Předseda Senátu zařadí volbu osob navrhovaných Senátem do funkce podle zvláštních předpisů na pořad nejbližší schůze Senátu.

5. Senátor, který návrh podal, jej může vzít zpět do ukončení rozpravy na schůzi Senátu. Totéž platí pro navrhovatele podle zvláštních předpisů.

6. Osoby navrhované Senátem do funkce podle zvláštních předpisů se volí většinovým způsobem, tajným hlasováním.

7. Pro volbu jediné osoby navrhované Senátem do funkce se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby předsedy Senátu. Pro volbu více osob navrhovaných Senátem do funkcí se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby místopředsedů Senátu.

Čl. 6b

Vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů

1. Návrh na vyslovení souhlasu Senátu s nominací podle zvláštních předpisů předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

2. Organizační výbor návrh na nejbližší schůzi přikáže výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu. Přikáže-li organizační výbor návrh více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

3. Výbor, kterému byl návrh přikázán, ověří, zda-li osoby, s jejichž nominací má Senát vyslovit souhlas, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

4. O návrhu na vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů hlasuje Senát většinovým způsobem a tajně.

5. Pro vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby předsedy Senátu.

Čl. 6c

Jestliže Senát volí, nominuje nebo vyslovuje souhlas s nominací jinak než na základě zvláštního předpisu, postupuje podle povahy věci přiměřeně podle ustanovení čl. 6, 6a a 6b.“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Při jednání o návrzích podaných přede dnem účinnosti tohoto zákona se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl zákon vyhlášen, s výjimkou čl. I bodu 44, který nabývá účinnosti dnem, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii.

Důvodová zpráva

Obecná část

Zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění zákona č. 78/2002 Sb. (dále jen „jednací řád“) byl připravován od začátku roku 1997, definitivně byl schválen počátkem roku 1999 a účinnosti nabyt 1. června 1999. Jeho předobrazem byl zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, přijatý v roce 1995. Jednací řád byl uzpůsoben odlišným kompetencím Senátu, jinému počtu členů komory, jinému časovému rytmu činnosti atd.

Během doby aplikace se nicméně vynořovaly otázky stran účelnosti některých institutů, resp. adekvátnosti některých formulací. Nadto se proměnil charakter komory, v níž nemálo senátorů setrvává mimo senátorské kluby. Byla rovněž dvakrát novelizována Ústava způsobem jednacího řádu se bezprostředně dotýkajícím. Proto Stálá komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury přikročila v roce 2001 k debatě o potřebnosti změn jednacího řádu a jejich eventuální podobě.

První fází přípravy novelizace jednacího řádu byla fáze shromažďování podnětů od senátorů a věcně příslušných útvarů Kanceláře Senátu, ale i z literatury. Debata o několika desítkách podnětů vyústila v rozhodnutí jednací řád novelizovat, a to v zásadě ve čtyřech tematických okruzích: 1. postavení senátorů a senátorských klubů, 2. zohlednění dosavadních zkušeností s aplikací procesních a organizačních ustanovení jednacího řádu, 3. nový způsob jednání o mezinárodních smlouvách a konečně 4. provedení čl. 10b Ústavy, který upravuje základy součinnosti Parlamentu a vlády v otázkách souvisejících s členstvím ČR v Evropské unii (dále jen „EU“).

Jednotlivé náměty byly rozpracovány do podoby věcných řešení, často variantních, podrobeny dalšímu zkoumání a nakonec zpracovány do podoby normativního textu. Ten byl opětovně posuzován komisí a dále modifikován, tj. na straně jedné redukován a na straně druhé rozšiřován o další návrhy. V lednu 2003 byl pracovní návrh novely jednacího řádu postoupen k připomínkám senátorům a senátorským klubům. Doručené připomínky věcné i legislativní byly projednány a v různé míře v návrhu také zohledněny.

Projednávání návrhu senátního návrhu změny jednacího řádu ve výborech a v plénu Senátu nicméně přesto přineslo celou řadu změn, spočívajících zejména v zachování stávající podoby senátorských klubů a jejich oprávnění a v upřesnění a doplnění některých dalších institutů. V této podobě se tedy Senát usnesl na své zákonodárné iniciativě.

x x x

Pokud jde o důvody vedoucí k přípravě novely jednacího řádu oscilující kolem tří posléze zachovaných tematických okruhů, lze v obecné poloze uvést alespoň tyto:

I. První tematický okruh je velmi pestrý. Zahrnuje jak upřesnění některých institutů, tak zavedení institutů nových, a to zejména v reakci na dosavadní praxi a její vyhodnocení.

Mezi prvně jmenované patří např. drobná modifikace kompetencí organizačního výboru, stanovení povinného členství senátora nejméně v jednom výboru, upřesnění institutů „odročení“ a „revokace usnesení“, změna podmínek schopnosti orgánů Senátu se usnášet, přerušení jednání Senátu o návrhu zákona či formulační úpravy navazující na změny Ústavy, koncepční domyšlení tzv. legislativního veta atd.

Do druhé skupiny návrhů patří např. dvojí čtení návrhů senátních návrhů zákonů, institut usnesení orgánů Senátu přijímaných mimo jednání (*per rollam*), zvláštní část o jednání ve věcech bezpečnosti ČR, projednávání petic signovaných nejméně 10 000 osobami v plné schůzi Senátu apod.

II. Druhý okruh reaguje na změnu čl. 10 a 49 Ústavy provedenou ústavním zákonem č. 395/2001 Sb., tedy na zrušení specifické kategorie lidskoprávních smluv a na zrušení analogie projednávání mezinárodních smluv se zákonodárným procesem. Jasně vymezuje nezprostředkovaný vztah předkladatele mezinárodní smlouvy a Senátu, včetně detailů příslušné procedury.

Celá ústavní konstrukce je založena na tom, že proces sjednávání a ratifikace mezinárodních smluv se odehrává v rámci moci výkonné: podle čl. 63 odst. 1 písm. b) Ústavy je buď výlučně v rukou prezidenta republiky, anebo na základě jeho zmocnění též v rukou vlády, případně jejich jednotlivých členů. Pouze v Ústavou určených případech do tohoto procesu vstupuje Parlament jako orgán dávající souhlas k ratifikaci zvláště významných, tzv. prezidentských mezinárodních smluv. Ingerence Parlamentu je tradičně odůvodněna potřebou kontrolovat exekutivu, pokud jde o vznik důležitých mezinárodních závazků státu (*pacta sunt servanda*), nově též roli Parlamentu jako výlučného zákonodárce, který rozhoduje o tom, které prameny mezinárodního práva smluvního se stanou ve smyslu nového čl. 10 Ústavy „součástí právního řádu“ České republiky a jako takové budou aplikovány. Povaha jeho ingerence je nicméně v souladu se zásadou dělby moci odlišná např. od účasti na zákonodárném procesu: Parlament může souhlas k ratifikaci dát, nebo odeprít; vcelku logicky však nemůže do textu smlouvy zasahovat. Smlouva je výsledkem konsensu zúčastněných subjektů mezinárodního práva, tudíž pouze jejich konsensem může být měněna. Reprezentantem České republiky jako smluvní strany je exekutiva, ať již jde o prezidenta republiky, anebo o vládu jednající na základě jeho plných mocí. Bez souhlasu obou komor Parlamentu nicméně nelze smlouvy vypočtené v čl. 49 Ústavy ratifikovat. Komory

Parlamentu proto mohou vyjádřit svou vůli po změně sjednaného textu, nemohou jej však měnit.

Jelikož Ústava předepisuje jako podmínku ratifikace mezinárodní smlouvy pouze souhlas daný oběma komorami, aniž by stanovila lhůty a pořadí, v němž se mají komory vyjádřit (analogicky rozhodování podle čl. 43 Ústavy), záleží lhůty na úpravě jednacími řády komor a pořadí na úvaze předkladatele. Ten zváží, zda předloží mezinárodní smlouvu nejdříve Senátu, nebo Poslanecké sněmovně, případně oběma komorám současně. Posledně uvedená možnost bude zřejmě pravidlem, neboť případný spor mezi komorami povede přímo k zastavení ratifikačního procesu, nikoliv k nutnosti rozporu odstraňovat pomocí dohodovacího řízení, „člunku“ či jinak. Komory vždy jednají o smlouvě předložené jim předkladatelem, nikoliv o usnesení druhé z komor; současné předložení mezinárodní smlouvy oběma komorám tak může urychlit proces jejího parlamentního projednávání. Stejně tak je ale možné pravidelné předkládání mezinárodních smluv nejdříve Senátu, čímž by se v situaci výlučného zahajování zákonodárného procesu v Poslanecké sněmovně dále stimulovala dělba práce mezi komorami

III. Poslední tematický okruh je v tuzemských podmínkách novinkou; dotýká se jej nicméně – způsobem poněkud odlišným – čerstvý návrh novely zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny (sněmovní tisk 337, IV. volební období). Postavení Senátu v tzv. evropské agendě bylo formulováno na základě čl. 10b Ústavy, příslušné části důvodové zprávy tzv. euronovely Ústavy, zahraničních vzorů a literatury. Jde o zcela nový typ jednání Senátu, se zvláštními nároky na dělbu práce, čas a odborný potenciál senátorů a úředníků.

Prohlubováním evropské integrace začal od 80. let vystupovat do popředí fenomén zvaný demokratický deficit. Stále větší okruh kompetencí národních států přecházel na Evropská společenství, jejichž klíčovým orgánem byla a je Rada, složená z členů národních vlád. Rada si po dlouhou dobu udržovala v legislativní sféře téměř monopol; stále více tak omezovala prostor rozhodování národních parlamentů.

Od poloviny 80. let se začala uplatňovat jedna ze dvou základních terapií snižování demokratického deficitu, totiž posilování Evropského parlamentu (zejména Jednotný evropský akt a Maastrichtská smlouva). O něco později se začala nejen na úrovni členských států, ale i na úrovni evropské prosazovat druhá z terapií, tj. aktivizace národních parlamentů vůči jejich vládám. Na evropské úrovni je patrná v deklaraci o roli národních parlamentů přijaté spolu s Maastrichtskou smlouvou, protokolu k Amsterodamské smlouvě o úloze národních parlamentů, formulaci otázek k debatě o budoucnosti Evropy z Nice, Laekenské deklaraci a konečně i ve složení obou evropských konventů. V současnosti je vyjádřením této tendence návrh protokolu o kontrole principů subsidiarity a proporcionality v EU.

V členských státech je v uplynulých letech zřejmé přibývání zvláštních ústavních a zákonných úprav, v nichž si jedno- i dvoukomorové parlamenty kompenzují své oslabení jako tuzemští zákonodárci snahou o zapojení do rozhodování evropského zákonodárce, převážně Rady. Panuje přitom obecná shoda o odlišnostech této kompetence (evropské zákonodárství) od běžné kontroly vlády jako orgánu tuzemské exekutivy, protože jsou mj. do tohoto procesu zapojeny druhé komory parlamentů i tam, kde je jejich obvyklá kontrolní role spíše omezená (v určité podobě však existuje všude). Platí to také v zemích, kde chybí zvláštní úprava, tím spíše je tato zásada východiskem prováděcí úpravy v ČR s jejím čl. 10b Ústavy.

Existuje několik modelů kooperace parlamentů s vládou: od udělování přísně vázaného mandátu vládě po pouhé poskytování některých informací. Český ústavodárce si z pestřejší škály alternativ zvolil střední stupeň: není na Parlamentu, aby zavazoval vládu k určitému hlasování v Radě, předpokládá se nicméně jeho stanovisko, resp. stanovisko komor,

k návrhům projednávaných rozhodnutí orgánů EU, jež bude praktickým příkladem Ústavou zmiňované mezinárodní organizace nebo instituce.

Na základě znění čl. 10b Ústavy bylo na základě komparací převážně s Francií, Velkou Británií a Finskem postupně zpracováno několik variant prováděcí úpravy. Dopracovány byly do podoby kompromisu mezi podněty věcně příslušných odborníků a umírněnou interpretací Ústavy, a to zejména v otázce role evropského výboru jako orgánu buď pouze doporučujícího plénu komory přijetí určitého vyjádření, anebo se ve vymezených otázkách vyjadřujícího za plénum, třeba i na základě fikce vyjádření se Senátu, pokud kvalifikovaná skupina senátorů nezpochybní ve vymezené lhůtě usnesení výboru a nenavrhne předložení věci plénu. Samostatnější úloze výboru by svědčil počet a charakter návrhů evropských aktů, protiargumentem je nedostatek zkušeností umožňujících rasantní změnu stylu práce ve vztahu výbor - Senát a zřejmě i absence širší shody na interpretaci Ústavy.

Ústava rovněž umožňuje vytvoření společného orgánu obou komor, který by měl tzv. evropskou agendu v gesci. Takový orgán však může zřídit jen tzv. stykový zákon. Výhodou společného výboru je soustředění odborných kapacit parlamentářů i úředníků, vyloučení duplicitní kontroly mezi komorami, zrychlení celého procesu atd. Pro vládu je nadto jistě jednodušší mít jediného partnera. Nevýhodou je zejména odstranění možnosti dělby práce mezi komorami, případně i ovlivnění většinového politického náhledu jedné z komor odlišným složením komory druhé. Bez významu není ani stanovení poměru poslanců a senátorů (parita/proporcionalita), způsobu přijímání jeho rozhodnutí či mechanismu odpovědnosti vůči komorám. Současně by bylo nutné zvážit zapojení jeho členů do odborných výborů komor, resp. to, zda by zůstaly zachovány evropské výbory komor, které by předjednávaly rozhodnutí komor v těch segmentech evropské agendy, jež by nebyly převedeny výboru společnému.

Jelikož však mezi komorami zatím nedošlo k dohodě ani ve věci přijetí stykového zákona jako takového, ani ve věci zřízení společného orgánu, je celý mechanismus zpracováván pouze pro Senát.

Povinnost vlády informovat Parlament, resp. jeho komory, je stanovena přímo Ústavou. Zde se k provedení čl. 10b Ústavy specifikuje okruh informací, jež by měl Senát dostávat, lhůty a forma jeho vyjádření. Jde 1. o souhrnné zprávy průběžné, 2. o informace související se změnami „ústavního práva“ EU a 3. o kvantitativně dominující balík běžného zákonodárství a závazných nenormativních aktů v rámci všech dosavadních pilířů. Senát bude jednat také o dokumentech zasílaných přímo evropskými orgány, zejména koncepčních a výhledových tzv. zelených a bílých knihách.

Na základě těchto informací se Senát může „vyjádřit“ k připravovaným rozhodnutím orgánů EU, jinými slovy, může se vyjádřit, dokud jsou rozhodnutí „připravována“. K tomu mu musí vláda poskytnout čas bezodkladným informováním. K zajištění práva Senátu se vyjádřit se navrhuje zakotvit časově omezenou parlamentní výhradu bránící vládě v Radě hlasovat, dokud se Senát nevyjádří. To však platí jen pro návrhy legislativních aktů a po poměrně krátkou lhůtu, jejímž marným uplynutím může vláda konat po libosti.

Celá konstrukce tzv. evropské agendy je vystavěna na vztahu Senát – vláda, nikoliv Senát – orgány EU. Jejich informování o stanoviscích Senátu ale samozřejmě nic nebrání. Probíhající debata o roli národních parlamentů v EU se jistě dotkne i Senátu, s jejím zpracováním je však třeba vyčkat konečné podoby aktů primárního práva. Senát se pak bude vůči vládě vyjadřovat k jakýmkoliv aspektům projednávaných návrhů, zatímco vůči orgánům EU se jeho stanoviska patrně omezí na analýzu respektu k principu subsidiarity.

Navrhovaná právní úprava nemá, až na dvě zanedbatelné výjimky, bezprostřední dopady na státní rozpočet. První, vcelku bagatelní a jednorázovou výjimkou je výměna průkazů senátora (viz změna přílohy č. 1 jednacího řádu), jež je však vyvolána již změnou přestupkového zákona. Druhou výjimkou jsou mzdové nároky postupně navyšovaného počtu odborných zaměstnanců Kanceláře Senátu, kteří budou v tzv. evropské agendě plnit úkoly, jež Kancelář Senátu ze zákona má.

Mezinárodní smlouvy se upravované materie bezprostředně nedotýkají. Jistou souvislost však můžeme shledat jak v části pojednávající o jednání ve věcech bezpečnosti ČR, zejména pokud jde o Washingtonskou smlouvu a mezinárodní smlouvy navazující, tak v části věnované provedení čl. 10b Ústavy, zejména pokud jde o Protokol o úloze národních parlamentů v EU. Tyto mezinárodní závazky byly vzaty v potaz a navrhovaná právní úprava by měla umožnit jejich efektivní naplňování.

V podstatě celý návrh novely jednacího řádu slouží k provedení ústavního pořádku, jmenovitě Ústavy (např. čl. 10b, 31, 43, 46 odst. 1, 49 a 87 odst. 2) a ústavního zákona o bezpečnosti ČR. Navrhovatelé jej považují za souladný s ústavním pořádkem.

Zvláštní část

K čl. I bodům 1 a 51

Na základě vyhodnocení dosavadní praxe orgánů činných v trestním řízení, mandátového a imunitního výboru Senátu a Senátu jako takového se doporučuje obligatorně upravit rozhodování o vydání senátorů a soudců Ústavního soudu k trestnímu stíhání pro jednotlivé skutky. Jednoznačně se tak oddělí skutky senátora, resp. soudce Ústavního soudu,

pro něž může trestní stíhání probíhat, od těch, pro něž je na základě rozhodnutí Senátu nadále vyloučeno.

K čl. I bodu 2

Jde o první z ustanovení souvisejících s provedením čl. 10b Ústavy, tedy s tzv. evropskou agendou. Senátu se ukládá povinnost pověřit určité výbory nejen vyřizováním petic a stanovováním náležitostí podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu atd., ale také projednáváním návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů EU, jež jsou specifikovány v nové Části dvanácté jednacího řádu. Příslušné výbory sice nejsou zřizovány ze zákona, předmětnou agendu však některé z nich vykonávat musejí; model je tedy dostatečně pružný. Předpokládá se pověření výboru pro evropské záležitosti agendou dosavadního I. pilíře a výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost agendou dosavadního II. pilíře. Podle potřeby by však pověření mohlo být modifikováno (pouze jeden výbor, více výborů).

K čl. I bodu 3

V reakci na spory o existenci či neexistenci povinnosti senátora být zařazen ve výboru a na základě přesvědčení, že jde o jednu ze základních povinností, bez nichž senátor nemůže plně vykonávat své poslání reprezentanta lidu, se stanovuje výslovná povinnost být členem jednoho výboru. Výjimky platí jednak osobní (členové vlády a funkcionáři Senátu), jednak věcné (výbory připouštějící kumulované členství).

Předmětem sporu by nicméně i nadále mohlo být, zda může být senátor zvolen členem výboru bez svého souhlasu. Pokud ano, mohl by být za neúčast sankcionován, pokud ne, nebyla by zřejmě tato povinnost právně vynutitelná.

Neřeší se dosud v jisté míře otevřená otázka charakteru výboru pro evropské záležitosti, tj. jeho „průřezové“, resp. výlučné členství. Vzhledem k očekávanému objemu a stylu práce tohoto výboru stojí návrh na pozici výboru s výlučným členstvím.

K čl. I bodu 4

V § 40 odst. 3 písm. c) se navrhuje provést dvě změny. První je ryze terminologická a provádí změnu Ústavy, druhá prolamuje „monopol“ organizačního výboru na doporučení návrhu pořadu řádné schůze Senátu (pořad mimořádné schůze se řídí návrhem iniciátora jejího svolání), ovšem jen případech, kdy tak stanoví jednací řád. Této změny může být využíváno jak v tzv. evropské agendě, tak v bezpečnostních věcech.

K čl. I bodu 5

Jde o ryze formulační změnu nahrazující slučovací spojku „a“ slučovací spojkou „nebo“.

V tomto ustanovení nicméně byla zvažována i možnost modifikace nominačních oprávnění senátorských klubů ve prospěch skupin nejméně pěti senátorů, a to pro ustavování výborů nebo alespoň pro obsazování meziparlamentních delegací. Kvůli zachování poměrného složení dotčených orgánů byla tato snaha opuštěna. V opačném případě by bylo nutné pro tyto účely počítat všechny nezařazené senátory jako jeden „klub“; otevřená by však zůstala otázka techniky rozdělení těchto jinak vzájemně nespojených senátorů do jednotlivých výborů.

K čl. I bodu 6

V § 55 odst. 1 se navrhuje upravit formulace způsobem konformním s novým zněním Ústavy.

K čl. I bodu 7

Reformulací věty třetí v § 55 odst. 1 odpadne podmínění hlasování Senátu o prodloužení doby jednak jednání Senátu, jednak meritorních hlasování Senátu po 19. hodině návrhem kvalifikovaného subjektu. Nadále tedy bude možné hlasovat na návrh jednotlivého senátora. Nechce-li většina návrhu vyhovět, nemusí. Iniciace by však neměla být nadměrně svazována.

K čl. I bodům 8 a 16

Dosavadní § 57 rozlišoval pouze změnu a doplnění pořadu schůze Senátu, nikoliv však jeho redukci, tzn. vypuštění bodu. Nově se tedy jednací řád omezuje na změnu pořadu, která zahrnuje doplnění, vypuštění či přesun bodů. Navíc se v této souvislosti odstraňuje jako redundantní návrhové oprávnění výborů a senátorských klubů, neboť přísluší každému senátorovi. Naproti tomu projednávání změn schváleného pořadu může být i nadále zablokováno námitkou nejméně jednoho senátorského klubu nebo deseti senátorů.

Otevřenou je otázka přípustnosti podání návrhu na vypuštění návrhu zákona z pořadu schůze. Odpověď na ni se odvíjí od stanoviska, zda Senát je či není povinen návrh zákona projednat, resp. usilovat o jeho projednání. Většina Senátu by vyřazením návrhu zákona z pořadu schůze mohla bránit jeho efektivnímu projednání a veřejné kritice až do uplynutí třicetidenní lhůty; jde tedy o ještě větší intenzitu zásahu do svobodné rozpravy než při stávající konstrukci institutu nezabývání se návrhem zákona.

Modifikace stávajícího § 57 se logicky promítá i v § 91 odst. 1, kde se ponechává pouze obecný pojem „změna pořadu“ pro jednání výborů.

K čl. I bodu 9

Navrženou změnou se upřesňuje rozdíl mezi procesním návrhem na přerušení a (nepravým) meritorním návrhem na odročení. Dosavadní znění oba pojmy poněkud směřovalo, protože se stanoví, že návrh na přerušení se musí týkat téže schůze Senátu, resp. určité doby v jejím průběhu. O návrhu na odročení se pojednává v jiném kontextu (viz § 60).

K čl. I bodu 10

Podobnou intencí jako v předchozím bodu je vedena i tato změna. Její podstatou je jasně vyjádřit, že nedodržení ochranné lhůty může vést k návrhu na přesunutí bodu v rámci pořadu schůze Senátu (procesní návrh), a nikoliv k odročení bodu (nepravý meritorní návrh).

K čl. I bodu 11

Do „obecné“ části jednacího řádu se doplňuje povinnost podmínit návrh na odročení bodu časovým určením, což se v jednotlivých „zvláštních“ částech vždy děje. Nejde přitom jen o prosté plynutí času; během doby odročení se totiž má stát něco, co Senátu umožní ve věci kvalifikovaně rozhodnout (vývoj politické situace, získání nových informací, přeložení návrhu zákona atd.).

K čl. I bodu 12

Upřesňuje se, že objektem revokací jsou usnesení Senátu, přijatá na základě vyjmenovaných návrhů, nikoliv tyto návrhy. Zachovává se iniciační oprávnění jen toho senátora, který pro návrh usnesení hlasoval, čímž se minimalizuje riziko obstrukcí: vylučuje se iniciace ze strany absentujícího senátora či senátora, který byl proti a chce pro zvrácení rozhodnutí Senátu využít jeho momentálně proměněného složení.

K čl. I bodu 13

Jde o terminologickou úpravu kopírující dvojí změnu Ústavy.

K čl. I bodům 14, 17, 18, 20 a 56

Za účelem zachování plné funkčnosti výborů Senátu jako permanentně zasedajícího a kontinuálně působícího tělesa se navrhuje stanovit jejich usnášenischopnost na nejméně jedné polovině jejich členů (bod 20). V souladu se stabilizovaným výkladem čl. 39 Ústavy se formulace „svých členů“ vztahuje na skutečný stav členů s „plným“ senátorským mandátem, tj. s ověřeným mandátem umožňujícím hlasovat, zatímco dosavadní úprava vycházela z počtu členů výboru stanoveného usnesením Senátu. *Pro futuro* by tak měly být výbory usnášenischopné i v době obměny Senátu. Jelikož však v tomto přechodném období nebude zachována zásada poměrného složení, bude třeba doporučení výborů hodnotit nejen zřeteli odbornými, ale také politickými.

Citlivě se může navrhovaná změna promítnout zvláště ve složení mandátového a imunitního výboru (ověřování mandátu), resp. výboru pro evropské záležitosti, protože je třeba buď dbát na jejich složení vyvážené i co do zániku mandátu členů, anebo tyto členy před skončením funkčního období nahradit jinými.

V návaznosti na tuto změnu se v dalších třech souvisejících ustanoveních mění formulace „všech členů výboru“ na formulaci „členů výboru“, již se opět rozumějí jen členové způsobilí hlasovat, tedy senátoři s „plným“ mandátem. Obdobná změna se výslovně

provádí u volební komise; ostatní komise se přiměřeně řídí podle pravidel určených pro výbory.

K čl. I bodu 15

Upřesňuje se, že právo účastnit se schůzí konkrétního výboru s hlasem poradním přísluší senátorům, kteří nejsou členy právě tohoto výboru, a nikoliv členy žádného výboru (viz bod 3).

K čl. I bodu 19

Jde o legislativně technickou úpravu, jejíž potřeba je vyvolána vložním nového § 93a.

K čl. I bodu 21

Nový § 93a se pokouší reagovat na situaci množícího se přijímání usnesení *per rollam*, tedy usnesení přijímaných „oběžníkem“, mimo schůzi výboru. Vzhledem k absenci rozpravy, která by mohla přispět k odlišnému rozhodnutí, je vhodné podmínky přijímání usnesení *per rollam* vymezit restriktivně, mj. vzhledem ke snaze maximalizovat veřejnost jednání orgánů Senátu. Usnesení se proto jednak nesmí týkat přijetí doporučení Senátu (tj. doporučení hlasování Senátu o rozličných návrzích – návrzích zákonů, mezinárodních smlouvách apod.; zbývají tedy vlastně jen semináře, složení delegací pro zahraniční cesty apod.), jednak je vetováno nesouhlasem jediného člena výboru s formou usnesení; nejde tedy o nesouhlas s předmětem usnesení, nýbrž s jeho formou.

Po vzoru úpravy již existující v právním řádu ČR (burzovní předpisy) se výslovně stanoví, kdo hlasování řídí, a jakou formou probíhá. Zvoleny byly technické prostředky jsoucí v dispozici Kanceláře Senátu. O přijatém usnesení se na nejbližší schůzi pořídí zápis, jenž celou proceduru zpětně ověřuje a je archivován.

K čl. I bodu 22

Praxe senátních výborů relativně hojně využívá též možnosti revokace usnesení. Děje se tak však začasť v případě návrhů jednacím řádem z možnosti revokace vyloučených. Proto se navrhuje umožnit revokaci všech výborových usnesení, a to bez podmínky zjištění nových skutečností.

Revokace připadá v úvahu zásadně do doby, než je výrok usnesení konzumován, tzn. typicky do hlasování Senátu ve věci, k níž výbor přijímal pro Senát doporučení. Usnesení výborů však nemusejí být adresována pouze Senátu, protože se nejzazší limit revokace nestanoví výslovně; bude posuzován flexibilně, podle povahy věci.

Podobně jako u revokace usnesení Senátu se i zde podmiňuje její iniciace návrhem senátora, který hlasoval pro přijaté usnesení. Chrání se tak stabilita rozhodnutí.

K čl. I bodu 23

Za účelem vyjasnění a sjednocení jednání podvýborů se navrhuje, podobně jako u komisí, zakotvit přiměřené používání ustanovení o jednání výborů.

K čl. I bodu 24

Z praktických důvodů (nikoliv výjimečné postupování návrhů zákonů v pátek a běh lhůty o víkendu) se navrhuje prodloužit mezní lhůtu pro přikázání návrhu zákona organizačním výborem ze tří na pět dnů. Kvůli zachování dostatku času výborům by však v plné míře měla být využívána jen, je-li to nezbytně nutné.

K čl. I bodu 25

Jde o „mrtvé“ ustanovení, jež se dlouhodobě neaplikuje. Informovanost senátorů je zaručena prostřednictvím předsedů výborů, programu jednání Senátu, Intranetu apod.

K čl. I bodům 26 a 27

Vzhledem k ustálené praxi a technickým možnostem Senátu (oběh spisů, Intranet) se zrušuje povinnost zvláště zasílat výborová usnesení garančnímu výboru, a to i ze společných schůzí výborů. Pro společné schůze výborů však nadále platí povinnost zasílat přijatá usnesení organizačnímu výboru.

K čl. I bodu 28

Navrhuje se modifikovat v praxi nepříliš doceněný institut společné zpravodajské zprávy. Ta by byla garančním zpravodajem zpracována jen v případě dohody zpravodajů všech výborů, které návrh zákona projednávaly. Jelikož se však zpravodajové podílejí na vzniku společné zprávy, jejíž obsah by se oproti současnosti nezměnil, je možné omezit jejich další procesní roli. Vedle garančního zpravodaje by tedy v úloze zpravodajů fakultativně vystupovali jen ti, jejichž výbory přijaly usnesení odlišná od ostatních.

K čl. I bodu 29 a 31

Upřesňuje se, že za návrhy podané na schůzi Senátu se považují i návrhy vyplývající z usnesení výborů. Ty mají být odůvodněny, nikoliv však znovu podány, neboť jsou všem senátorům s dostatečným předstihem k dispozici v písemné podobě.

K čl. I bodu 30

Tak, jako jsou v písemné podobě Senátu komunikovány návrhy výborů, především a včetně návrhů pozměňovacích, stanovuje se povinnost podávat v písemné podobě i pozměňovací návrhy z pléna. Předchází se tak pochybnostem o přesných formulacích, kolizi pozměňovacích návrhů atd.

K čl. I bodu 32

Jedním z nejvýznamnějších posláních Senátu je být korektivem zákonodárného procesu. Za tím účelem by se měl vyvarovat příliš četných zásahů do návrhů zákonů, resp. měl by zajistit kvalitu těchto zásahů. Proto se umožňuje v případě pozměňovacích návrhů podaných z pléna přerušit projednávání návrhu zákona za účelem jejich důkladné analýzy. Navrhnout přerušování jsou oprávněni předseda některého výboru nebo garanční zpravodaj. Pozměňovací návrh se totiž může týkat otázek přesahujících působnost výborů, jež již o návrhu zákona jednaly (typicky otázka slučitelnosti s evropským právem – návrh zákona se výboru netýkal, pozměňovací návrh však ano); garanční zpravodaj je pak považován za osobu s návrhem zákona nejvíce obeznámenou. „Dobu nezbytně nutnou“ na zaujetí stanoviska výborem vymezí ve svém rozhodnutí *ad hoc* Senát; přerušování samotné je po podání návrhu oprávněným subjektem obligatorní.

K čl. I bodu 33

Praktická zkušenost ukazuje, že nejsou výjimkou případy, kdy není racionální hlasovat o pozměňovacích návrzích podle jednotlivých ustanovení návrhu zákona. Kodifikuje se tedy právo garančního zpravodaje navrhnout Senátu jiný postup hlasování. Konečné rozhodnutí je na Senátu.

K čl. I bodu 34

Pro jednání Senátu o návrzích zákonů se z důvodů účelnosti přebírají ustanovení, dosud zakotvená pouze pro jednání výborů. Týká se to jednak zpřesňování pozměňovacích návrhů (navrhovatel pozměňovacího návrhu si musí zpřesnění – samozřejmě až po jeho přednesení – osvojit), jednak fakultativního vyjádření navrhovatele a obligatorního vyjádření garančního zpravodaje jako vodítek pro hlasování. Před hlasováním o pozměňovacích návrzích se má garanční zpravodaj omezit již jen na informaci o výsledcích jednání výborů, které návrh zákona projednávaly. To mu nijak nebránilo v již uzavřené rozpravě zaujímat vlastní stanoviska.

K čl. I bodu 35

Nově formulovaná Část osmá v sobě slučuje normativně relevantní ustanovení dosavadních částí osmé a deváté. Jednání o návrzích ústavních zákonů a návrzích zákonů, k jejichž přijetí je třeba, aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem, se v podstatných znacích neliší (neplyne prekluzivní lhůta, výčet v úvahu připadajících usnesení), úpravu je proto možné sjednotit a zestručnit. Odlišná kvóra předepsaná pro oba typy zákonů vyplývají jednoznačně z Ústavy, pročež mělo jejich zakotvení v jednacím řádu pouze charakter „učebnicového ustanovení“. Přednost je dána obecnějším formulacím před taxativním výčtem tzv. organických zákonů, jenž se v dalším vývoji může ukázat neúplným (viz již nyní status prováděcího zákona k ústavnímu zákonu o referendu o přistoupení ČR k EU).

K čl. I bodům 36 a 37

Jde o legislativně technické úpravy spočívající ve zrušení jednak nadbytečných poznámek pod čarou, jednak Části deváté, jež dosud upravovala jednání o návrzích ústavních zákonů.

K čl. I bodu 38

Část desátá provádí čl. 49 Ústavy, tj. proces dání souhlasu Senátu k ratifikaci mezinárodní smlouvy. Vychází z přímého vztahu předkladatele mezinárodní smlouvy

(zásadně vláda, případně i prezident republiky) a Senátu jako komory, bez jejíhož souhlasu není možné smlouvu ratifikovat.

Po vzoru jiných řízení se upravuje příkazování mezinárodní smlouvy a pořádková lhůta na její projednání ve výborech (zásadně 60 dnů, organizační výbor může prodloužit či zkrátit o 30 dnů, další prodloužení možné jen se souhlasem předkladatele, výjimky dané usnesením Senátu). Délka lhůty by měla být adekvátní potřebě analýzy souladu mezinárodní smlouvy se zákony (v případě rozporu bude třeba přednostně aplikovat mezinárodní smlouvu), resp. s ústavním pořádkem (tušený rozpor může vést k vyvolání řízení před Ústavním soudem).

Jednání o mezinárodní smlouvě, ale i jednání ve věcech bezpečnosti či jednání o vyslovení souhlasu s trestním stíháním senátora nebo soudce Ústavního soudu, má znaky tzv. legislativního veta: parlamentní komora může tomu kterému návrhu pouze přitakat, resp. jej odmítnout; vyloučeny jsou pozměňovací návrhy. Tomu je přizpůsobeno také jednání výborů a Senátu o mezinárodní smlouvě. Ve výboru je tak možno podat pouze návrh na odročení, resp. návrh na iniciaci předběžného přezkumu ústavnosti mezinárodní smlouvy Senátem. Není-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje se o souhlasu k ratifikaci mezinárodní smlouvy. Nezískání dostatečného počtu hlasů pro pozitivní rozhodnutí znamená rozhodnutí negativní, tj. odepření souhlasu. Zamítavé usnesení výboru bylo vyloučeno, protože se od předchozího případu neliší; mohlo by mít snad jen význam politického gesta.

Usnesení Senátu jsou obdobná; navíc se doplňuje možnost vrátit mezinárodní smlouvu k novému projednání výborům. Řazení návrhů odpovídá logice předřazení procedurálních a nepravých meritorních usnesení usnesením meritorním. O výsledku jednání Senátu jsou informovány další články ratifikačního řetězce.

Navazuje se na dosavadní úpravu jednacích řádů obou komor, které z nutnosti souhlasu k ratifikaci mezinárodní smlouvy vyvozují i nutný souhlas k odstoupení od ní.

K čl. I bodům 39 a 40

Jedná se o legislativně technické změny: zrušení poznámky pod čarou a doplnění marginální rubriky, kdy se z nadpisu samostatné části stává marginální rubrika ustanovení, které pojednává již jen o zkráceném jednání o návrzích zákonů, protože zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách bylo vyděleno do samostatného ustanovení (viz bod 43).

K čl. I bodům 41 a 42

Vzhledem k tomu, že se obecné omezení řečnické doby zdá být dostačujícím, je v § 118 zrušena zvláštní přísnější úprava. Nadto je vypuštěn odkaz na zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách (viz bod 43).

K čl. I bodu 43

Zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách je upraveno samostatně, neboť zde chybí zprostředkující článek Poslanecké sněmovny. Jelikož může Senát o mezinárodní smlouvě jednat dříve než Poslanecká sněmovna, nelze důvody zkráceného jednání vázat na postup Sněmovny. Důvody zkráceného jednání jsou proto převzaty z jejího jednacího řádu, s tou výhradou, že jejich výčet je demonstrativní. Rovněž role předsedy komory jako toho, kdo na žádost předkladatele rozhodne o zkráceném jednání, kopíruje úpravu jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Jednání výborů je analogické zkrácenému jednání o návrhu zákona (odchylky vyplývají z podstaty legislativního veta). Senát ještě před projednáním mezinárodní smlouvy ve zkráceném jednání posoudí, zda jsou dány jeho důvody; pokud ne, nemusí na téže schůzi o mezinárodní smlouvě dále jednat, může ji vrátit výborům atd. Typy usnesení upravuje nová Část desátá (viz bod 38).

K čl. I bodu 44

Nově vložená Část dvanáctá specifikuje tzv. evropskou agendu, jejíž obecný rámec určuje čl. 10b odst. 1 a 2 Ústavy. Z praktických důvodů se návrh novely soustřeďuje pouze na EU, protože pouze zde má angažmá národních parlamentů hlubší význam.

Nejdříve jsou na základě zahraničních vzorů (Velká Británie, Francie, Finsko, Belgie, Portugalsko) vyjmenovány typy informací a dokumentů, jež Senátu zprostředkuje vláda. Tento katalog nestanoví vládě povinnosti, to činí již Ústava, avšak dává jim obsah. Zahrnuje pravidelné zprávy o vývoji EU, stavu přejímání závazků vyplývajících z členství a o jednání Evropské rady jako vrcholného strategického orgánu, dále jde o včasné vtažení do procesu změn „evropského ústavního práva“, kde by omezení role Senátu pouze na orgán dávající souhlas k ratifikaci mezinárodní smlouvy značně omezilo jeho reálný vliv na podobu zakládajících smluv a tím i institucionálního uspořádání EU, o legislativní akty a závazná opatření orgánů EU ve všech dosavadních pilířích atd. Na základě takto pojatého informování může Senát hrát v evropském procesu aktivní roli (viz především čl. 10b odst. 2 Ústavy).

Kromě informací předávaných mu vládou může Senát jednat i o dokumentech zasílaných přímo orgány EU, především dokumentech konzultačních.

Stanoví se povinnost výborů pověřených evropskou agendou vést evidenci nejdůležitějších dokumentů (legislativní akty a jiná opatření, konzultační dokumenty), jež senátorům umožní seznamovat se s nápadem nových dokumentů, jakož i s harmonogramem,

průběhem a výsledkem jejich projednání. Přesný obsah evidence (označení typu dokumentu, jeho název, datum doručení a datum uplynutí lhůty pro jeho projednání, je-li stanovena, jakož i výsledek jednání orgánů Senátu a Senátu o něm) nejspíše stanoví usnesením Senát.

Poslancům Evropského parlamentu zvoleným v ČR se na jednání pověřených výborů zaručuje status účastníků s hlasem poradním. Jde asi o nejobvyklejší model kooperace mezi státy EU. Plné členství ve specializovaném výboru či právo vystupovat v plné schůzi komory jsou spíše výjimkami.

Časové schéma jednání se řídí především šestitýdenní lhůtou vyměřenou Protokolem o úloze národních parlamentů v záležitostech EU k formulaci stanoviska členského státu. Tato lhůta se však týká primárně legislativních návrhů, pročez se navrhuje odlišit jednání Senátu, zejména však jeho výborů, o těchto návrzích od jednání o závazných opatřeních přijímaných ve stávajícím II. pilíři, kde jednak chybí lhůta, jednak mají více politickou povahu, jsou začasťe důvěrné atd.

Jednání výborů se člení do fáze selekce dokumentů na ty, jež stačí vzít na vědomí bez projednání, a na ty, jež je třeba projednat, a fáze vlastního meritorního projednávání. Selekcí bude provádět předseda pověřeného výboru spolu s odborným aparátem; vlastní rozhodnutí o vzetí na vědomí však přísluší výboru. Projednávání probíhá na základě písemného stanoviska vlády, slyšení expertů, usnesení dotčených orgánů Senátu atd.

Podle dokumentů odpovídajících jednotlivým pilířům se nicméně liší časový průběh a povaha jednání. Akty I. pilíře se projednávají v mezní lhůtě 35 dnů, přičemž se v jejím průběhu uplatňuje omezená parlamentní výhrada, zapovídající členům vlády o dokumentu v Radě EU hlasovat bez znalosti stanoviska Senátu (v silnější podobě známo např. z Velké Británie a Francie). Pro akty II. pilíře (politické akty, důvěrný charakter, časová naléhavost) nejsou pevné lhůty stanoveny a parlamentní výhrada se tudíž neuplatňuje.

Podstata parlamentní výhrady již byla objasněna (viz Obecná část). Zde se pouze dodává, že pouze jejím použitím může být článku 10b odst. 2 Ústavy zachován smysl: parlamentní komory se přece mohou vyjadřovat, k čemu chtějí. Ústavodárce chtěl zvolenou formulací naznačit, že toto vyjádření má zvláštní relevanci, tj. musí být slyšeno, dokud je rozhodnutí orgánu EU připravováno, není však pro vládu závazné.

Meritorní vyjádření k určitému dokumentu je vyhrazeno Senátu; iniciovat je může pověřený výbor nebo skupina nejméně sedmnácti senátorů. Předseda Senátu je v takovém případě povinen svolat schůzi Senátu tak, aby byla dodržena lhůta.

Doporučení pověřeného výboru k vyjádření Senátu je zasíláno rovněž vládě, jež je tak s předstihem informována o chystaném rozhodnutí Senátu a může k němu přihlédnout. Totéž platí ve zkráceném jednání o návrzích legislativních aktů, kdy však již po usnesení výboru nenavazují další kroky (svolání schůze Senátu). Jelikož jsou však o stanovisku pověřeného výboru informováni prostřednictvím předsedy Senátu všichni senátoři, mohou se proti jeho usnesení ohradit zařazením zvláštního bodu na pořad nejbližší schůze Senátu. To sice již nebude mít bezprostřední dopad na jednání vlády, může však jít o vážný podnět k důkladnějším konzultacím s dalšími orgány Senátu, senátorskými kluby atd.

Explicitně se neupravují pravidelné konzultace se členy vlády jednajícími v Radě, neboť se zde předpokládá zvýšená aktivita Poslanecké sněmovny. Nepůjde-li o obligatorní např. každotýdenní jednání, je jistě možné realizovat je na bázi dohody.

Kromě již zmíněné varianty fikce vyjádření Senátu prostřednictvím usnesení pověřeného výboru, jež by nebylo zpochybněno kvalifikovanou skupinou senátorů, zůstává zcela otevřenou možnost zřízení společného orgánu obou komor (obojí viz Obecná část).

Nejdůležitější změnou této části jednacího řádu je zavedení dvojího čtení návrhů senátních návrhů zákonů. Prikazování těchto návrhů a určování časového rámce se tak dostává do dispozice Senátu. Na organizačním výboru je především určení zpravodaje pro první čtení. Kromě prikázání návrhu senátního návrhu zákona výborům k projednání je v prvním čtení možné jej rovněž vrátit navrhovateli k dopracování (politická přijatelnost, avšak nízká kvalita zpracování) nebo zamítnout. Eliminuje se tak projednávání návrhů politicky nepřijatelných či návrhů, které by byly ve výborech přepisovány.

Mění se však také výčet navrhovatelů zákonodárné iniciativy Senátu, když je skupina nejméně pěti senátorů nahrazena senátorem jediným. Důvodem je vyhodnocení minimálních rizik individuálního generování návrhu, který bude před svým schválením ve dvou čteních přezkoumán plénem Senátu.

Lhůty pro projednání ve výborech v zásadě kopírují lhůty pro projednání mezinárodních smluv, s výjimkou možnosti zkrácení na méně než třicet dnů usnesením Senátu. Jednání výborů a jednání Senátu ve druhém čtení se od dosavadní úpravy zásadně neodlišuje. Pouze se upravuje pořadí hlasování, odstraňuje se obligatorní přerušení bodu na 24 hodin po podání jakéhokoli pozměňovacího návrhu (viz však možnost přerušení z iniciativy předsedů výborů či garančního zpravodaje – obdobně bod 32) a garantuje se právo navrhovatele vzít návrh senátního návrhu zákona zpět až do závěrečného hlasování (flexibilní okamžik hlasování o meritorním návrhu – schválení, zamítnutí, schválení ve znění pozměňovacích návrhů) o něm i bez souhlasu Senátu.

K čl. I bodům 46 a 48

Při projednávání problematiky ústavodárcem upravené v čl. 43 Ústavy se dosud postupovalo jen podle „obecné“ části jednacího řádu, s výjimkou zkrácených jednání za mimořádných stavů. Ukazuje se přitom účelným upravit i běžný procesní režim, přinejmenším vzhledem k vyloučení pozměňovacích návrhů (další z případů tzv. legislativního veta) a zvláštnímu přístupu k projednávání informací o rozhodnutích vlády podle čl. 43 odst. 4 a 5 Ústavy.

V podmínkách demokratického právního státu respektujícího mj. zásadu dělby moci hrají komory Parlamentu ve vztahu k dispozicím ozbrojenými silami roli politického filtru:

přísluší jim určitou operaci povolit nebo zakázat, nikoliv však měnit. Změna parametrů totiž může účel operace zcela zmařit.

Nová Část patnáctá vyjmenovává návrhy na rozhodnutí Senátu ve věcech bezpečnosti ČR, resp. informace o rozhodnutích vlády podléhajících zrušovací pravomoci Senátu. Tyto dokumenty jsou postoupeny senátorům a prikázány výboru či výborům. Lhůta k projednání návrhů rozhodnutí Senátu ve výborech je třicet dnů. V případě prohlášení situace za naléhavou ze strany vlády lze tuto lhůtu zkrátit.

Z důvodů již naznačených nejsou přípustné pozměňovací návrhy ani při jednání výborů, ani při jednání Senátu. Podobně jako u mezinárodních smluv se i zde podávají pouze procedurální (vrácení výborům) nebo nepravé meritorní návrhy (odročení); jinak se hlasuje podle povahy věci o účasti v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je ČR členem, nebo o vyslovení souhlasu s pobytem či vysláním ozbrojených sil.

Pokud jde o informace o rozhodnutích vlády, jediným relevantním usnesením výboru je doporučení, aby Senát s tím kterým rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas. Totéž je oprávněno navrhnout nejméně pět senátorů. Předseda Senátu na návrh zařadí informaci na pořad schůze, rozhodnutím Senátu však může být z pořadu vypuštěna.

Specifická konstrukce legislativního veta, nevyžadující podávání meritorních návrhů na schválení či zamítnutí, se promítá i v § 132 odst. 3.

K čl. I bodu 47

Terminologická změna provádějící ústavní zákon č. 300/2000 Sb.

K čl. I bodu 49

Zrušuje se automatické podřazení rozhodování Senátu o dispozicích ozbrojenými silami zkrácenému jednání, pokud je vláda označila za naléhavé. Vláda může podle čl. 43 odst. 4 a 5 Ústavy rozhodovat v řadě časově citlivých případů samostatně, pouze s následnou kontrolou obou komor Parlamentu. Změna Ústavy tak učinila toto ustanovení redundantním; jinak viz bod 46.

K čl. I bodu 50

Zákon o Ústavním soudu, ostatně v rozporu s Ústavou, stanovil Senátu pro vyslovení souhlasu se jmenováním soudce Ústavního soudu lhůtu 60 dnů; tuto lhůtu přejímá i jednací řád. Není však žádný důvod, proč by nad rámec respektování této lhůty měla být příslušná žádost prezidenta republiky zařazována na pořad nejbližší schůze Senátu. To by vedlo buď k dalšímu zkrácení lhůty, anebo k pravidelnému vyřazování žádosti z pořadu. Adjektivum „nejbližší“ se proto zrušuje.

K čl. I bodu 52

Jako součást širšího projektu otevření rozhodovacích procesů občanské veřejnosti (v Senátu již nyní veřejná slyšení, jinak různé varianty referenda atd.) se navrhuje projednávat určité petice v plné schůzi Senátu, tj. před zraky veřejnosti a s velkým prostorem pro apel na zákonodárce. Nebylo zvoleno vymezení tematické (kvalitativní zřetel), nýbrž vymezení odvozené od významu, již petici přisuzují petenti (kvantitativní zřetel).

Je-li petentů nejméně deset tisíc, provede věcně příslušný orgán Senátu šetření a předloží věc Senátu; dosavadní senátní praxe ukazuje, že peticím s takovýmto počtem podpisů je nanejvýše několik málo ročně. Zástupce petičního výboru se smí schůze Senátu účastnit a vystupovat v rozpravě. Konečné vyřízení petice odvisí od její povahy: v úvahu připadá jak postup Senátu, nejspíše přijetí usnesení na schůzi, na níž je petice projednávána, tak další postup věcně příslušného orgánu (přijetí usnesení, jednání s úřady apod.).

K čl. I bodu 53

Organizačnímu výboru se z důvodů procesní ekonomie umožňuje, aby svým usnesením zmocnil vedoucího Kanceláře Senátu k samostatnému rozhodování o určitých, méně významných změnách Organizačního řádu Kanceláře Senátu. Jelikož je z těchto rozhodnutí vyňato zřizování a rušení útvarů a funkcí, lze zmocnění využít v zásadě jen pro přesuny systemizovaných míst, resp. pro změny vymezení předmětu různých činností. Organizační výbor samozřejmě zmocnění využít vůbec nemusí.

K čl. I bodu 54

Důvod provedení této změny je dvojitý. Existuje-li senátní publikace na technickém nosiči dat, bude v této podobě Kanceláři Senátu senátorovi poskytnuta i bez příkazu zákona. Naopak není-li v tomto formátu k dispozici (např. mezinárodní smlouvy), jedná se o nerealizovatelné, resp. jen obtížně realizovatelné ustanovení.

K čl. I bodu 55

V příloze č. 1 se mění text na 2. straně Vzoru průkazu senátora tak, aby došlo k zohlednění loňských změn trestního zákona a jednacího řádu. K projednání skutku, jenž vzbuzuje podezření, že by mohlo jít o přestupek, není nadále příslušný výlučně mandátový a imunitní výbor Senátu. Jeho příslušnost je subsidiární; je založena až žádostí senátora o

uplatnění procesní exempce, nejčastěji kvůli podezření ze šikany. Krom toho se formulace upravuje tak, aby bylo zřejmé, že projednáván je přestupek, nikoliv senátor.

K čl. I bodu 57

V příloze č. 2 se doplňují ustanovení, jež umožní bez dalšího přijímání *ad hoc* pravidel provádět nejen volby, ale i nominace, resp. vyslovovat souhlas s nominacemi jiných orgánů, a to ať již na základě zvláštních předpisů, nebo z jiného důvodu. Zobecněna byla dosavadní pravidla a vyvíjející se praxe.

K čl. II

Přechodné ustanovení předejde problémům, jež by mohly nastat především při projednávání zákonodárných iniciativ Senátu. Proto se stanoví, že zahájená řízení budou dokončena na podle stávající právní úpravy.

K čl. III

Jelikož není v tomto případě příliš snadné odhadnout ukončení zákonodárného procesu, stanoví se termín nabytí účinnosti zákona relativně neurčitě tak, aby byla zachována nejméně měsíční legisvakance. Odlišně je upraveno nabytí účinnosti části pojednávající o tzv. evropské agendě, které je svázáno s platností akcesní smlouvy. Bylo-li by dokončení zákonodárného procesu v tomto termínu ohroženo, bude muset být termín nabytí účinnosti pozměněn.

V Praze dne 26. června 2003

Petr Pithart, v. r.
předseda Senátu

Platné znění ustanovení jednacího řádu Senátu, kterých se týká novelizace, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

1. § 13 odst. 3 nově vložená věta třetí – pouze nové znění:

„Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním senátora nebo oznámení o zadržení senátora více skutků, podá výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť.“.

2. § 36 odst. 3 věta první – stávající znění:

„Senát při zřizování výborů určí, kterému výboru bude příslušet vyřizování peticí a kterému výboru bude příslušet stanovení některých náležitostí spojených s výkonem funkce podle zvláštního zákona.“.

§ 36 odst. 3 věta první – nové znění:

„Senát určí, kterému výboru nebo výborům bude příslušet projednávání návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, kterému výboru bude příslušet vyřizování peticí a kterému výboru bude příslušet stanovení některých náležitostí spojených s výkonem funkce podle zvláštního zákona.“.

3. § 37 odst. 1 – stávající znění:

„(1) Senátor může být členem pouze jednoho výboru. Členem dalšího výboru může být pouze, jde-li o členství ve výboru organizačním a výboru mandátovém a imunitním.“

§ 37 odst. 1 – nové znění:

„(1) Senátor je povinen být členem jednoho výboru. Členem dalšího výboru může být pouze, jde-li o členství ve výboru organizačním nebo výboru mandátovém a imunitním. Ustanovení § 10 tím není dotčeno.“

4. § 40 odst. 3 písm. c) – stávající znění:

„c) doporučovat předsedovi Senátu zařazení návrhů zákonů, mezinárodních smluv vyžadujících souhlas Parlamentu, zákonných opatření Senátu, popřípadě jiných návrhů do návrhu pořadu schůze Senátu,“

§ 40 odst. 3 písm. c) – nové znění:

„c) doporučovat předsedovi Senátu zařazení návrhů zákonů, mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, zákonných opatření Senátu, popřípadě jiných návrhů do návrhu pořadu schůze Senátu, nestanoví-li tento zákona jinak,“

5. § 48 odst. 1 věta první – stávající znění:

„(1) Návrhy na kandidáty pro volbu předsedy Senátu, místopředsedů Senátu, předsedů výborů a komisí Senátu podávají volební komisi písemně senátorské kluby a senátoři.“

§ 48 odst. 1 věta první – nové znění:

„(1) Návrhy na kandidáty pro volbu předsedy Senátu, místopředsedů Senátu, předsedů výborů a komisí Senátu podávají volební komisi písemně senátorské kluby nebo senátoři.“

6. § 55 odst. 1 věta druhá – stávající znění:

„Hlasování o návrzích zákonů, o návrzích zákonných opatření Senátu, o pozměňovacích návrzích k nim, o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin.“

§ 55 odst. 1 věta druhá – nové znění:

„Hlasování o návrzích zákonů, o návrzích zákonných opatření Senátu, o pozměňovacích návrzích k nim, o mezinárodních smlouvách, k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, a o změně doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin.“

7. § 55 odst. 1 věta třetí – stávající znění:

„Na návrh nejméně jedné třetiny všech senátorů, případně jednoho senátorského klubu se může Senátu usnést jinak.“

§ 55 odst. 1 věta třetí – nové znění:

„Senát se může usnést jinak.“

8. § 57 odstavce 2 a 3 – stávající znění:

„(2) Výbor, senátorský klub nebo senátor mohou navrhnout změnu nebo doplnění pořadu anebo změnu způsobu projednávání bodu pořadu. O pořadu, popřípadě návrhu na jeho změnu nebo doplnění anebo změnu způsobu projednání bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.

(3) Schválený pořad lze během schůze Senátu rozšiřovat jen výjimečně. Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Senátu nelze projednat, vznes-li proti němu námitku nejméně jeden senátorský klub nebo 10 senátorů; pro podání takového návrhu platí ustanovení odstavce 2.“.

§ 57 odstavce 2 a 3 – nové znění:

„(2) O pořadu, popřípadě návrhu na jeho změnu anebo změnu způsobu projednání bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.

(3) Schválený pořad lze během schůze Senátu měnit jen výjimečně. Návrh na změnu schváleného pořadu schůze Senátu nelze projednat, vznes-li námitku nejméně jeden senátorský klub nebo 10 senátorů.“.

9. § 57 odst. 5 věta druhá – stávající znění:

„Může též přerušit projednávání bodu pořadu a další jednání o něm odročit.“.

§ 57 odst. 5 věta druhá – nové znění:

„Může též přerušit projednávání bodu pořadu na určitou dobu v průběhu schůze.“.

10. § 59 odst. 1 věty třetí a čtvrtá – stávající znění:

„Nebyla-li tato lhůta dodržena, může senátor navrhnout odročení jednání o takovém bodu pořadu. O návrhu na odročení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.“.

§ 59 odst. 1 věty třetí a čtvrtá – nové znění:

„Nebyla-li tato lhůta dodržena, může senátor před zahájením rozpravy navrhnout přesunutí tohoto bodu pořadu na dobu po uplynutí lhůty. O návrhu na přesunutí bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.“.

11. § 60 nově vložený odstavec 3 – pouze nové znění:

„(3) Návrh uvedený v odstavci 2 písm. c) musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být projednávaná věc znovu zařazena na pořad schůze Senátu. O odročené věci se jedná znovu postupem stanoveným pro projednávání bodu pořadu schůze.“.

Dosavadní odstavce 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 4, 5 a 6.

12. § 60 odstavec 3 – stávající znění:

„(3) Návrhy uvedené v odstavci 2 písm. c), e), a f), pokud byly přijaty, lze revokovat. Návrh uvedený v odstavci 2 písm. d), pokud byl přijat, lze revokovat po marném uplynutí lhůty stanovené orgánu Senátu pro předložení stanoviska. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.“.

§ 60 odstavec 4 (přechýšovaný) – nové znění:

„(4) Usnesení přijatá na základě návrhů uvedených v odstavci 2 písm. c), e), a f) lze revokovat. Usnesení přijaté na základě návrhu uvedeného v odstavci 2 písm. d) lze revokovat po marném uplynutí lhůty stanovené orgánem Senátu pro předložení stanoviska. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.“

13. § 71 odst. 2 věta první – stávající znění:

„(2) O návrzích zákonů, zákonných opatření Senátu, o schvalování mezinárodních smluv, o vyhlášení válečného stavu a stavu ohrožení státu, o prodloužení a zrušení nouzového stavu, o souhlasu s pobytem cizích vojsk na území České republiky a o souhlasu s vysláním ozbrojených sil mimo území České republiky se hlasuje veřejně.“

§ 71 odst. 2 věta první – nové znění:

„(2) O návrzích zákonů, zákonných opatření Senátu, o souhlasu k ratifikaci mezinárodních smluv, o vyhlášení válečného stavu a stavu ohrožení státu, o prodloužení a zrušení nouzového stavu, o souhlasu s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky a o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky se hlasuje veřejně.“

14. § 88 odst. 2 věta první – stávající znění:

„(2) Předseda je povinen svolat schůzi výboru, stanoví-li to Senát nebo požádá-li o to předseda Senátu anebo alespoň jedna třetina všech členů výboru.“

§ 88 odst. 2 věta první – nové znění:

„(2) Předseda je povinen svolat schůzi výboru, stanoví-li to Senát nebo požádá-li o to předseda Senátu anebo alespoň jedna třetina členů výboru.“

15. § 89 odst. 2 – stávající znění:

„(2) Senátoři, kteří nejsou členy výboru, se mohou účastnit schůze výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.“

§ 89 odst. 2 – nové znění:

„(2) Senátoři, kteří nejsou členy příslušného výboru, se mohou účastnit schůze výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.“

16. § 91 odst. 1 věta druhá – stávající znění:

„Člen výboru může navrhnout doplnění nebo změnu pořadu schůze.“

§ 91 odst. 1 věta druhá – nové znění:

„Člen výboru může navrhnout změnu pořadu schůze.“

17. § 91 odst. 2 věta první – stávající znění:

„(2) Po schválení návrhu pořadu schůze výboru je pro přijetí návrhu na doplnění pořadu schůze a na změnu doby stanovené pro projednávání jeho jednotlivých bodů třeba, aby s ním vyslovila souhlas nadpoloviční většina všech členů výboru.“.

91 odst. 2 věta první – nové znění:

„(2) Po schválení návrhu pořadu schůze výboru je pro přijetí návrhu na doplnění pořadu schůze a na změnu doby stanovené pro projednávání jeho jednotlivých bodů třeba, aby s ním vyslovila souhlas nadpoloviční většina členů výboru.“.

18. § 92 odst. 2 – stávající znění:

„(2) Menšina výboru, kterou tvoří alespoň jedna třetina všech členů výboru, může určit pro jednání výboru svého zpravodaje, který podá výboru oponentní zprávu menšiny výboru; takovou zprávu může menšina výboru předložit Senátu.“.

§ 92 odst. 2 – nové znění:

„(2) Menšina výboru, kterou tvoří alespoň jedna třetina členů výboru, může určit pro jednání výboru svého zpravodaje, který podá výboru oponentní zprávu menšiny výboru; takovou zprávu může menšina výboru předložit Senátu.“.

19. V § 93 se nadpis „ Usnesení“ vkládá nad označení paragrafu.

20. § 93 odst. 2 věta první – stávající znění:

„(2) Výbor je způsobilý se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů.“.

§ 93 odst. 2 věta první – nové znění:

„(2) Výbor je způsobilý se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů.“.

21. Nově vložený § 93 a – pouze nové znění:

„§ 93a

(1) Výbor se může výjimečně usnést mimo schůzi, rozhodne-li tak předseda výboru. Takové usnášení je však vyloučeno, jde-li o přijetí doporučení Senátu nebo požádá-li kterýkoliv člen výboru o projednání věci na schůzi výboru.

(2) Hlasování se uskuteční telefonicky, telefaxem nebo elektronickou poštou a řídí ho předseda výboru. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny členů výboru. Na nejbližší schůzi výboru se o přijatém usnesení pořídí zápis.“.

22. § 96 – stávající znění:

„§ 96

Pro schůzi výboru se použijí přiměřeně ustanovení § 50 odst. 4, § 57 odst. 5, § 58 až 60, § 62, § 64 odst. 4, § 65 až 69, § 71 až 84 o schůzi Senátu.“.

§ 96 – nové znění:

„§ 96

Pro schůzi výboru se použijí přiměřeně ustanovení § 50 odst. 4, § 57 odst. 5, § 58 až 60, § 62, § 64 odst. 4, § 65 až 69, § 71 až 84 o schůzi Senátu s tím, že lze revokovat všechna usnesení výboru. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.“.

23. Nově vložený § 97a – pouze nové znění:

„§ 97a
Schůze podvýborů

Pro schůzi podvýboru se použijí přiměřeně ustanovení o schůzi výboru.“.

24. § 98 odst. 2 – stávající znění:

„(2) Organizační výbor nejdéle do 3 dnů od postoupení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou přikáže tento návrh výboru, popřípadě výborům a doporučí председови Senátu, aby byl tento návrh zařazen na pořad schůze Senátu, a to zpravidla nejpozději 5 dnů před uplynutím ústavní lhůty stanovené pro jeho projednání v Senátu.“.

§ 98 odst. 2 – nové znění:

„(2) Organizační výbor nejdéle do 5 dnů od postoupení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou přikáže tento návrh výboru, popřípadě výborům a doporučí председови Senátu, aby byl tento návrh zařazen na pořad schůze Senátu, a to zpravidla nejpozději 5 dnů před uplynutím ústavní lhůty stanovené pro jeho projednání v Senátu.“.

25. 98 odst. 3 věta druhá – stávající znění:

„Zároveň neprodleně sdělí všem senátorům, kterému výboru, popřípadě výborům byl návrh zákona přikázán k projednání a který výbor byl určen jako garanční.“.

98 odst. 3 věta druhá – v novém znění zrušena.

26. § 104 věta pátá – stávající znění:

„Byl-li návrh zákona přikázán více výborům, předloží výbory usnesení též výboru garančnímu.“.

§ 104 věta pátá – v novém znění zrušena.

27. § 104 věta šestá – stávající znění:

„Totéž platí pro společné schůze výborů, koná-li se společná schůze výborů.“.

§ 104 věta šestá – nové znění:

„Totéž platí pro společná usnesení přijatá na společné schůzi výborů.“.

28. § 105 – stávající znění:

„§ 105

Zpravodaj garančního výboru vypracuje pro jednání Senátu společnou zprávu. Společná zpráva obsahuje doporučení výboru, kterému byl návrh zákona přikázán. Součástí společné zprávy je přehled všech pozměňovacích návrhů, pokud byly doporučeny. Na zpracování společné zprávy se podílejí i ostatní zpravodajové výborů, jimž byl návrh zákona přikázán k projednání. Je-li doporučení všech výborů pro Senát shodné, je zpravodajem pro projednávání návrhu zákona na schůzi Senátu zpravodaj garančního výboru. Jsou-li doporučení výborů rozdílná, přednese na schůzi Senátu společnou zprávu zpravodaj garančního výboru a rozdílná doporučení odůvodňují zpravodajové jednotlivých výborů.“

§ 105 – nové znění:

„§ 105

Zpravodaj garančního výboru vypracuje pro jednání Senátu společnou zpravodajskou zprávu, shodnou-li se na tom zpravodajové všech výborů, které návrh zákona projednávaly. Společná zpráva obsahuje doporučení výborů, které návrh zákona projednávaly. Součástí společné zprávy je přehled všech pozměňovacích návrhů, pokud byly doporučeny. Na zpracování společné zprávy se podílejí i ostatní zpravodajové výborů, které návrh zákona projednávaly. Je-li doporučení všech výborů pro Senát shodné, je zpravodajem pro projednávání návrhu zákona na schůzi Senátu zpravodaj garančního výboru. Jsou-li doporučení výborů rozdílná, přednese na schůzi Senátu společnou zprávu zpravodaj garančního výboru a rozdílná doporučení mohou odůvodnit zpravodajové jednotlivých výborů.“

29. § 108 odst. 1 věta druhá – stávající znění:

„Za takové návrhy se pokládají i návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.“

§ 108 odst. 1 věta druhá – nové znění:

„Za podané návrhy se pokládají i návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.“

30. a 31. § 109 odst. 1 – stávající znění:

(1) Nebyl-li přijat žádný z návrhů uvedených v § 108 odst. 2 nebo nebyl-li takový návrh podán, zahájí předsedající podrobnou rozpravu, ve které lze podávat k návrhu zákona pozměňovací návrhy. Za takové návrhy se pokládají i pozměňovací návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.

§ 109 odst. 1 – nové znění:

(1) Nebyl-li přijat žádný z návrhů uvedených v § 108 odst. 2 nebo nebyl-li takový návrh podán, zahájí předsedající podrobnou rozpravu, ve které lze podávat k návrhu zákona pozměňovací návrhy, které se současně předkládají písemně. Za podané návrhy se pokládají i pozměňovací návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.

32. § 109 odstavec 2 – stávající znění:

„(2) Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů, kterému byl návrh zákona přikázán k projednání, a navrhne-li to předseda některého výboru, kterému byl návrh zákona přikázán k projednání, jednání Senátu o návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby tento výbor mohl k návrhu zaujmout pro Senát stanovisko.“.

§ 109 odstavec 2 – nové znění:

“(2) Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senát stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.“.

33. § 110 odst. 1 nově vložená věta druhá – pouze nové znění:

„Na návrh zpravodaje garančního výboru může Senát bez rozpravy rozhodnout o jiném postupu hlasování.“.

34. § 110 nově vložené odstavce 2 a 3 – pouze nové znění:

„(2) Senátor, který pozměňovací návrh podal, jej může před hlasováním o něm zpřesnit. Takové zpřesnění pozměňovacího návrhu může podat každý senátor, souhlasí-li s tím senátor, který pozměňovací návrh podal.

(3) Před hlasováním o každém pozměňovacím návrhu se k němu může vyjádřit navrhovatel; zpravodaj garančního výboru informuje o výsledcích jednání výborů, které pozměňovací návrh projednávaly.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

35. a 36. Část osmá – stávající znění:

„ČÁST OSMÁ

JEDNÁNÍ O NÁVRZÍCH VOLEBNÍHO ZÁKONA, ZÁKONA O ZÁSADÁCH JEDNÁNÍ
A STYKU OBOU KOMOR MEZI SEBOU, JAKOŽ I NAVENEK A ZÁKONA O
JEDNACÍM ŘÁDU SENÁTU

§ 113

1) K přijetí volebního zákona, zákona o zásadách jednání a styku obou komor mezi sebou, jakož i navenek a zákona o jednacím řádu Senátu je třeba, aby byl schválen Poslaneckou sněmovnou a Senátem.²⁸⁾

2) Pro jednání o návrzích zákonů uvedených v odstavci 1 platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat.“.

28) Čl. 40 Ústavy.

Část osmá – nové znění:

**„Část osmá
Jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba,
aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem**

§ 113

Pro jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba, aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem, platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat."

Poznámka pod čarou č. 28) se zrušuje.

37. Část devátá – stávající znění:

**„ČÁST DEVÁTÁ
JEDNÁNÍ O NÁVRZÍCH ÚSTAVNÍCH ZÁKONŮ**

§ 114

(1) K přijetí ústavního zákona je třeba třípětinové většiny přítomných senatorů.29)

(2) Pro jednání o návrhu ústavního zákona platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem ústavního zákona nezabývat.

29) Čl. 39 odst. 4 Ústavy.“

Část devátá – v novém znění včetně poznámky pod čarou č. 29) se zrušuje.

38. a 39. Část desátá – stávající znění:

**„ČÁST DESÁTÁ
JEDNÁNÍ O MEZINÁRODNÍCH SMLOUVÁCH**

§ 115

Senát jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je třeba souhlasu Parlamentu s ratifikací nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, s jejíž ratifikací vyslovil Parlament souhlas, které mu Poslanecká sněmovna postoupila k projednání. Mezinárodní smlouva se předkládá alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

§ 116

(1) Ke schválení mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách je třeba souhlasu třípětinové většiny přítomných senatorů.30)

(2) Pro jednání o mezinárodních smlouvách o lidských právech a základních svobodách platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že o takové mezinárodní smlouvě se koná pouze obecná rozprava a nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se touto smlouvou nezabývat, a návrh vrátit mezinárodní smlouvu Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy.

30) Čl. 10 a čl. 39 odst. 4 Ústavy.

§ 117

Pro jednání o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu, které nejsou uvedeny v § 116, platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že o této mezinárodní smlouvě se koná pouze obecná rozprava a nelze podat návrh vrátit mezinárodní smlouvu Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy.“.

Část desátá – nové znění:

„Část desátá Jednání o mezinárodních smlouvách

§ 115

Senát jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je k jejich ratifikaci třeba souhlasu obou komor Parlamentu, nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá Senátu alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

§ 116

(1) Mezinárodní smlouvu předloženou Senátu předkladatelem předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle ji všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení mezinárodní smlouvy přikáže tuto smlouvu výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla smlouva zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) Prikáže-li organizační výbor mezinárodní smlouvu více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(4) Předkladatel může vzít mezinárodní smlouvu zpět, dokud Senát nepřikročí k hlasování o ní.

§ 117

(1) Lhůta k projednání mezinárodní smlouvy ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jejím přikázání výboru k projednání.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může organizační výbor zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů, nerozhodne-li Senát jinak. Jen se souhlasem předkladatele lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 117a
Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o mezinárodní smlouvě lze v průběhu rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(3) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát dal k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

§117b
Jednání Senátu

(1) Při jednání Senátu o mezinárodní smlouvě lze v rozpravě podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na vrácení mezinárodní smlouvy výboru k novému projednání,
3. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 2 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být mezinárodní smlouva vrácena k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem. Návrh uvedený v odstavci 1 bodu 3 musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být mezinárodní smlouva znovu zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Byl-li přijat návrh uvedený v odstavci 1 bodu 1, přerušuje se jednání Senátu o mezinárodní smlouvě do nejbližší schůze následující po vyhlášení nálezů Ústavního soudu.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát o tom, zda dává k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

(6) Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu o mezinárodní smlouvě předsedu Poslanecké sněmovny, prezidenta republiky a vládu.

§117c

Při jednání o návrhu na odstoupení od mezinárodní smlouvy se postupuje podle § 116 až 117b obdobně s tím, že nelze podat návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem.“.

Poznámka pod čarou č. 30) se zrušuje.

40. V § 118 se pod označení paragrafu vkládá nadpis, který zní: „Zkrácené jednání o návrzích zákonů“.

41. § 118 odstavce 4 a 6 – stávající znění:

„(4) Při zkráceném jednání o návrhu zákona v Senátu se stanoví řečnická doba v obecné části rozpravy na 5 minut a senátor může k téže věci vystoupit nejvýše dvakrát, neusnese-li se Senát jinak.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se vztahuje na zkrácené jednání o mezinárodní smlouvě obdobně.“.

§ 118 odstavce 4 a 6 – v novém znění zrušeny.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

42. § 118 odst. 5 – stávající znění:

„(5) Není-li v odstavcích 1 až 4 stanoveno jinak, platí pro zkrácené jednání Senátu o návrhu zákona obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů; nepoužijí se ustanovení § 64 odst. 1 pro průběh obecné rozpravy a § 64 odst. 2 o schůzi Senátu.“.

§ 118 odst. 4 (přečíslovaný) – nové znění:

„(4) Není-li v odstavcích 1 až 3 stanoveno jinak, platí pro zkrácené jednání Senátu o návrhu zákona obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.“.

43. Nově vložený § 118a - pouze nové znění:

„§ 118a

Zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách

(1) Za mimořádných okolností, zejména jsou-li zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, může předseda Senátu na žádost předkladatele rozhodnout, že mezinárodní smlouva bude projednána ve zkráceném jednání.

(2) Na zkrácené jednání o mezinárodní smlouvě se vztahuje § 118 odst. 2 a 3 obdobně.

(3) Před projednáváním mezinárodní smlouvy Senát posoudí, zda jsou splněny podmínky pro zkrácené jednání. Neshledá-li důvody pro mimořádný postup, mezinárodní smlouvu ve zkráceném jednání neprojedná. Jinak postupuje podle ustanovení o jednání o mezinárodních smlouvách.“.

44. Vložená Část dvanáctá – pouze nové znění:

„Část dvanáctá

Součinnost Senátu s vládou v otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii

§ 119a

(1) Senát jedná o otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, o nichž jej podle čl. 10b odst. 1 Ústavy pravidelně a předem informuje vláda. Jedná zejména o

a) zprávě o vývoji Evropské unie v uplynulém období a jejím dalším rozvoji, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,

b) zprávě o přejímání závazků vyplývajících z členství v Evropské unii do právního řádu, především o provádění legislativních aktů vyžadujících transpozici, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,

c) předběžné informaci vlády o pořadu jednání Evropské rady a následné informaci o jeho výsledcích,

d) informaci vlády o zahájení a průběhu jednání o změně smlouvy, kterou byla založena Evropská unie, Evropské společenství nebo Evropské společenství pro atomovou energii; k návrhu změny takové smlouvy se Senát vyjadřuje ještě před jeho podepsáním,

e) návrzích legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, které vláda předkládá bez zbytečného odkladu po té, co jsou jí postoupeny,

f) informaci vlády o změnách návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, k nimž se Senát vyjádřil, během dalšího projednávání v orgánech Evropské unie.

(2) Senát jedná též o dokumentech postoupených Senátu přímo orgány Evropské unie, především dokumentech komunikačních.

§ 119b

Výbor pověřený projednáváním návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie (dále jen "pověřený výbor") vede evidenci návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, jakož i dokumentů postoupených Senátu přímo těmito orgány, kterou zpřístupňuje ostatním orgánům Senátu a senátorům.

§ 119c

Poslanci Evropského parlamentu zvolení v České republice se mohou účastnit schůzí pověřeného výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.

§ 119d

Platí-li k zaujetí stanoviska členského státu k návrhu legislativního aktu lhůta delší než šest týdnů, rozhodne pověřený výbor o přiměřeném prodloužení lhůt uvedených v § 119e odst. 2 a 3 a § 119g odst. 3. O prodloužení lhůty pověřený výbor vyrozumí všechny senátory.

Jednání pověřeného výboru

§ 119e

(1) Pověřený výbor rozhodne do 5 pracovních dnů od doručení na návrh svého předsedy, zda návrh legislativního aktu vezme bez projednání na vědomí. Pro projednání návrhu legislativního aktu, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru; tím je zahájeno projednávání návrhu legislativního aktu. O této skutečnosti vyrozumí předseda pověřeného výboru předsedu Senátu, který ji sdělí vládě.

(2) Zahájení projednávání návrhu legislativního aktu je překážkou účasti člena vlády na rozhodování orgánu Evropské unie o tomto návrhu. To neplatí, uplynula-li od doručení návrhu Senátu marně lhůta 35 dnů.

(3) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o stanovisko k projednávanému návrhu legislativního aktu. Stanovisko obsahuje zejména informaci o právním základu návrhu, dosavadním průběhu jednání v orgánech Evropské unie, postoji vlády, respektování zásad subsidiarity a přiměřenosti a o dopadech na státní rozpočet a právní řád. Stanovisko jsou vláda nebo její členové povinni poskytnout nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti pověřeného výboru.

(4) Pověřený výbor může požádat orgán Senátu, který by byl věcně příslušný, jednalo-li by se o návrh zákona, o stanovisko k projednávanému návrhu legislativního aktu ve lhůtě dohodnuté předsedou pověřeného výboru s předsedou dožádaného orgánu.

§ 119f

(1) Pověřený výbor rozhodne na návrh svého předsedy, zda návrh závazného opatření orgánů Evropské unie přijímaného v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (dále jen „návrh rozhodnutí“) vezme bez projednání na vědomí. Pro projednání návrhu rozhodnutí, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru.

(2) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o stanovisko k projednávanému návrhu rozhodnutí. Stanovisko obsahuje zejména informaci o právním základu návrhu, dosavadním průběhu jednání v orgánech Evropské unie, postoji vlády, respektování zásad subsidiarity a přiměřenosti a o dopadech na státní rozpočet a právní řád. Stanovisko jsou vláda nebo její členové povinni poskytnout bez zbytečného odkladu po doručení žádosti pověřeného výboru.

§ 119g

(1) Jednání o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí se účastní zástupce vlády, zpravodajové orgánů Senátu, které návrh legislativního aktu projednávaly, a další osoby, které mohou podat informace o projednávané otázce a jsou pověřeným výborem pozvány.

(2) Návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí odůvodní zástupce vlády, po němž vystoupí zpravodaj pověřeného výboru. Následně je otevřena rozprava, v níž je možné podávat návrhy na vzetí návrhu legislativního aktu nebo návrhu rozhodnutí na vědomí, anebo na přijetí doporučení k vyjádření Senátu.

(3) Po ukončení rozpravy pověřený výbor rozhodne o podaných návrzích. Přijme-li pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej vládě k informaci a předloží jej předsedovi Senátu. Předseda Senátu takový návrh zařadí na pořad nejbližší schůze; jde-li o

projednání návrhu legislativního aktu, je předseda Senátu povinen schůzi svolat tak, aby byla zahájena nejpozději do 32 dnů od doručení návrhu legislativního aktu Senátu.

§ 119h

Jednání Senátu

(1) Senát jedná o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí tehdy, navrhne-li to pověřený výbor, anebo navrhne-li to písemně předsedovi Senátu před přijetím závěrečného usnesení pověřeného výboru nejméně 17 senátorů; o takovém návrhu předseda Senátu neprodleně informuje předsedu pověřeného výboru. Pro zahájení schůze svolané z podnětu nejméně 17 senátorů platí § 119g odst. 3 věta druhá obdobně.

(2) Senát může rozhodnout, že návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí bere na vědomí, nebo se k němu může vyjádřit. Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu bezodkladně vládu.

§ 119i

Zkrácené jednání o návrzích legislativních aktů

(1) Je-li návrh legislativního aktu orgány Evropské unie označen za naléhavý, může vláda při předložení takového návrhu požádat o jeho zkrácené projednání. Součástí žádosti je stanovisko podle § 119e odst. 3.

(2) Přijme-li ve zkráceném jednání pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej přímo vládě. Taková usnesení současně zasílá předseda pověřeného výboru předsedovi Senátu, který je rozešle všem senátorům.“.

Dosavadní části dvanáctá až dvacátá druhá se označují jako části třináctá až dvacátá třetí.

45. Stávající Část třináctá včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 35) – stávající znění:

„ČÁST TŘINÁCTÁ
PŘÍPRAVA NÁVRHŮ ZÁKONŮ PODÁVANÝCH SENÁTEM POSLANECKÉ
SNĚMOVNĚ A JEDNÁNÍ O NICH

§ 127

(1) Návrh zákona, který podává Senát Poslanecké sněmovně (dále jen "senátní návrh zákona"), může k projednání v Senátu navrhnout skupina nejméně 5 senátorů, výbor nebo komise Senátu (dále jen "navrhovatel senátního návrhu zákona").

(2) Návrh senátního návrhu zákona musí obsahovat náležitosti návrhu zákona stanovené zvláštním zákonem.35)

(3) Navrhovatel senátního návrhu zákona předkládá návrh senátního návrhu zákona předsedovi Senátu, který jej postoupí organizačnímu výboru a neprodleně jej rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení návrhu senátního návrhu zákona přikáže tento návrh výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byl tento návrh zařazen na pořad schůze Senátu.

(4) Přikáže-li organizační výbor návrh senátního návrhu zákona více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním. Zároveň neprodleně sdělí všem senátorům, kterému výboru, popřípadě výborům byl návrh senátního návrhu zákona přikázán k projednání a který výbor byl určen jako garanční.

(5) Navrhovatel senátního návrhu zákona může vzít svůj návrh zpět, dokud Senát nepřikročí k hlasování o něm. Využije-li tohoto práva až při jednání Senátu, může tak učinit jen se souhlasem Senátu.

35) § 86 odst. 2 až 5 zákona č. 90/1995 Sb.

§ 128

(1) Lhůta pro projednání návrhu senátního návrhu zákona ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může organizační výbor zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů. Jen se souhlasem navrhovatele senátního návrhu zákona lze takovou lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 129

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na schválení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh pozměňovací,
4. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném. Po ukončení hlasování o podaných pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor usnese, zda doporučí Senátu schválit návrh senátního návrhu zákona s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 130

Jednání Senátu

(1) Návrh senátního návrhu zákona odůvodní na schůzi Senátu senátor pověřený navrhovatelem senátního návrhu zákona.

(2) Při jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona lze v obecné rozpravě podávat tyto návrhy:

1. návrh na schválení,

2. návrh na zamítnutí,

3. návrh na odročení,

4. návrh na vrácení návrhu senátního návrhu zákona výboru k novému projednání.

(3) Návrh uvedený v odstavci 2 bodu 3 musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být návrh senátního návrhu zákona znovu zařazen na pořad schůze Senátu. V návrhu uvedeném v odstavci 2 bodu 4 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(4) O návrzích uvedených v odstavci 2 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 2 podán nebo nebyl-li přijat, zahájí předsedající k návrhu senátního návrhu zákona podrobnou rozpravu, ve které lze podávat pozměňovací návrhy. Byl-li podán alespoň jeden pozměňovací návrh, předsedající jednání o návrhu senátního návrhu zákona přeruší. Pozměňovací návrhy se dají vytisknout a neprodleně se rozešlou všem senátorům. V jednání lze pokračovat nejdříve po 24 hodinách od jeho přerušení. V jednání pokračujícím po přerušení lze podávat pouze pozměňovací návrhy k opravě legislativně technických, gramatických a písařských chyb a k úpravám, které vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů.

(6) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, hlasuje Senát o tom, zda schválí návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

(7) Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení schválit návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, hlasuje Senát o tom, zda návrh senátního návrhu zákona schvaluje, pokud o návrhu na schválení nebylo již hlasováno po ukončení obecné rozpravy.

(8) Jestliže byl návrh senátního návrhu zákona schválen, pověří Senát předsedu Senátu, aby senátní návrh zákona postoupil Poslanecké sněmovně. Zároveň pověří některého ze senátorů, aby odůvodnil senátní návrh zákona při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně.

§ 131

Není-li v § 127 až 130 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích senátních návrhů zákonů obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.“.

Část čtrnáctá (přečíslovaná) včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 35) – nové znění:

**„Část čtrnáctá
Příprava návrhů zákonů podávaných Senátem Poslanecké sněmovně
a jednání o nich**

§ 127

(1) Návrh zákona, který podává Senát Poslanecké sněmovně (dále jen „senátní návrh zákona“), může k projednání v Senátu navrhnout senátor, výbor nebo komise Senátu (dále jen „navrhovatel senátního návrhu zákona“).

(2) Návrh senátního návrhu zákona musí obsahovat náležitosti návrhu zákona stanovené zvláštním zákonem.³⁵⁾

(3) Navrhovatel senátního návrhu zákona předkládá návrh senátního návrhu zákona předsedovi Senátu, který jej postoupí organizačnímu výboru a neprodleně jej rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení návrhu senátního návrhu zákona doporučí předsedovi Senátu, aby jej zařadil na pořad nejbližší schůze Senátu. Současně navrhne, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona přikázán a určí zpravodaje pro první čtení.

(4) Navrhovatel senátního návrhu zákona může vzít svůj návrh zpět, dokud Senát nepřistoupí k závěrečnému hlasování o něm.

§ 128

První čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj.

(2) Po vystoupení zpravodaje zahájí předsedající obecnou rozpravu, ve které lze navrhnout, aby byl návrh senátního návrhu zákona vrácen navrhovateli k dopracování nebo, aby byl zamítnut. Nebyl-li žádný z návrhů podán nebo nebyl-li přijat, přikáže Senát návrh senátního návrhu zákona k projednání výboru, popřípadě výborům. Přikáže-li Senát návrh senátního návrhu zákona více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(3) Lhůta k projednání návrhu senátního návrhu zákona ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.

(4) Lhůtu uvedenou v odstavci 3 může Senát zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů. Jen se souhlasem navrhovatele senátního návrhu zákona lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 129

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na schválení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh pozměňovací,
4. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném. Po ukončení hlasování o podaných pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor

³⁵⁾ § 86 odst. 2 až 5 zákona č. 90/1995 Sb.

usnese, zda doporučí Senátu schválit návrh senátního návrhu zákona s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 130

Druhé čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona odůvodní na schůzi Senátu navrhovatel.

(2) Při jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu senátního návrhu zákona výboru k novému projednání,

2. návrh na schválení,

3. návrh na zamítnutí,

4. návrh na odročení.

(3) V návrhu uvedeném v odstavci 2 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(4) O návrzích uvedených v odstavci 2 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 2 podán nebo nebyl-li přijat, zahájí předsedají k návrhu senátního návrhu zákona podrobnou rozpravu, ve které lze podávat pozměňovací návrhy. Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senátu stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senátu bez rozpravy.

(6) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, hlasuje Senát o tom, zda schválí návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

(7) Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení schválit návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, hlasuje Senát o tom, zda návrh senátního návrhu zákona schvaluje, pokud o návrhu na schválení nebylo již hlasováno po ukončení obecné rozpravy.

(8) Jestliže byl návrh senátního návrhu zákona schválen, pověří Senát předsedu Senátu, aby senátní návrh zákona podal Poslanecké sněmovně. Zároveň pověří některého ze senátorů, aby odůvodnil senátní návrh zákona při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně.

§ 131

Není-li v § 127 až 130 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích senátních návrhů zákonů obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.“

46. Nově vložená Část patnáctá – pouze nové znění:

**„Část patnáctá
Jednání ve věcech bezpečnosti České republiky**

§ 131a

(1) Je-li Senátu předložen

- a) návrh na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, nebo
- b) návrh na vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky,

postoupí jej předseda Senátu neprodleně organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Je-li Senátu předložena

- a) informace o rozhodnutí vlády o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo o pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky, nebo
- b) informace o rozhodnutí vlády o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad územím České republiky, anebo o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a o účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky

postupuje předseda Senátu obdobně jako při předložení návrhů podle odstavce 1.

(3) Organizační výbor přikáže návrh uvedený v odstavci 1 nebo informaci uvedenou v odstavci 2 výboru, popřípadě výborům. Jde-li o návrh uvedený v odstavci 1, doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu.

(4) Prikáže-li organizační výbor návrh uvedený v odstavci 1 více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(5) Lhůta k projednání návrhu uvedeného v odstavci 1 ve výborech je 30 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání. Jestliže vláda označila návrh za naléhavý, může organizační výbor lhůtu zkrátit.

Jednání výborů

§ 131b

(1) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. a) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát rozhodl, že Česká republika se zúčastní v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je členem.

(2) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. b) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát vyslovil souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

§ 131c

Při jednání výboru o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.

Jednání Senátu

§ 131d

(1) Při jednání Senátu o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 lze podávat tyto návrhy:
1. návrh na vrácení návrhu uvedeného v § 131a odst. 1 výboru k novému projednání,
2. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh uvedený v § 131a odst. 1 vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát
a) tom, zda Česká republika se zúčastní v obranném systému mezinárodní organizace, jíž je členem (§ 131a odst. 1 písm. a)), nebo
b) o tom, zda vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky (§ 131 odst. 1 písm. b)).

§ 131e

(1) Informace uvedená v § 131a odst. 2 se zařadí na pořad schůze Senátu, navrhne-li to předsedovi Senátu výbor, kterému byla informace přikázána, nebo nejméně 5 senátorů.

(2) Při jednání Senátu o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.“.
Dosavadní části patnáctá až dvacátá třetí se označují jako části šestnáctá až dvacátá čtvrtá.

47. § 132 odst. 1 písmeno e) – stávající znění:

„e) vyslovení souhlasu s pobytem cizích vojsk na území České republiky nebo s vysláním ozbrojených sil mimo území České republiky v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu,39)“.

§ 132 odst. 1 písmeno e) – nové znění:

“e) vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky, anebo na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu,39)“.

48. § 132 odst. 3 věta třetí – stávající znění:

„Při tomto jednání lze podávat pouze návrhy na schválení nebo zamítnutí.“.

§ 132 odst. 3 věta třetí – nové znění:

„Po ukončení rozpravy hlasuje Senát o schválení návrhu uvedeného v odstavci 1.“.

49. § 132 odstavec 5 – stávající znění:

„(5) Ve zkráceném jednání podle odstavců 2 až 4 se projedná též návrh vlády na vyslovení souhlasu s pobytem cizích vojsk na území České republiky nebo s vysláním ozbrojených sil mimo území České republiky, který vláda označila jako naléhavý.“.

§ 132 odstavec 5 – v novém znění zrušen.

50. § 140 odst. 2 – stávající znění:

„(2) Organizační výbor přikáže žádost podle odstavce 1 výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla tato žádost zařazena na pořad nejbližší schůze Senátu a projednána tak, aby Senát mohl ukončit hlasování o vyslovení souhlasu s jmenováním soudce Ústavního soudu nejpozději do 60 dnů poté, kdy si prezident republiky souhlas vyžádal.“.

§ 140 odst. 2 – nové znění:

„(2) Organizační výbor přikáže žádost podle odstavce 1 výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla tato žádost zařazena na pořad schůze Senátu a projednána tak, aby Senát mohl ukončit hlasování o vyslovení souhlasu s jmenováním soudce Ústavního soudu nejpozději do 60 dnů poté, kdy si prezident republiky souhlas vyžádal.“.

51. § 141 odst. 3 nově vložená věta třetí – pouze nové znění:

„Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu nebo oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu více skutků, podá výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť.“.

52. Nově vložený § 142a – pouze nové znění:

„§ 142a

(1) Je-li petice podepsána nejméně 10 000 osobami, zařadí se po provedeném šetření věcně příslušného orgánu Senátu její projednání na pořad nejbližší schůze Senátu.

(2) Ten, kdo zastupuje členy petičního výboru, má přístup do jednacího sálu a právo vystoupit v rozpravě k projednávané petici.

(3) Petice je podle povahy věci vyřízena Senátem nebo věcně příslušným orgánem Senátu po jejím projednání Senátem.“.

53. § 146 odst. 3 nově doplněná věta druhá – pouze nové znění:

„Organizační výbor může zmocnit vedoucího Kanceláře Senátu k rozhodování o změnách Organizačního řádu Kanceláře Senátu, pokud se netýkají zřizování a rušení útvarů a funkcí.“.

54. § 149 odst. 3 věta druhá – stávající znění:

„Požádá-li o to senátor, obdrží senátní publikaci na technickém nosiči dat.“.

§ 149 odst. 3 věta druhá – v novém znění zrušena.

55. Příloha č. 1, 2. strana Vzoru průkazu senátora – stávající znění:

„Držitele tohoto průkazu:

- nelze trestně stíhat bez souhlasu Senátu;

- lze zadržet, jen byl-li dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté;

- nelze pro přestupky projednávat podle obecných předpisů o přestupcích; za přestupky podléhá jen disciplinární pravomoci Senátu.“.

Příloha č. 1, 2. strana Vzoru průkazu senátora – nové znění:

„Držitel tohoto průkazu:

- nemůže být trestně stíhán bez souhlasu Senátu;

- nemůže být zadržen jinak, než byl-li dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté;

- podléhá disciplinární pravomoci Senátu; jednání, které má znaky přestupku, nelze jako přestupek projednat, pokud senátor požádá orgán příslušný k projednání přestupku podle obecných předpisů o přestupcích o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jednacího řádu Senátu.“.

56. Příloha č. 2, čl. 1 bod 5 – stávající znění:

„5. Volební komise je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů.“.

Příloha č. 2, čl. 1 bod 5 – nové znění:

„5. Volební komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů.“.

57. Příloha č. 2, nově vložené čl. 6a, 6b a 6c – pouze nové znění:

„Čl. 6a

Nominace podle zvláštních předpisů

1. Navrhovat jednotlivé kandidáty pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů jsou oprávněni senátoři, nestanoví-li zvláštní předpis jinak. Stanoví-li zvláštní předpis pro výkon funkce, do níž je kandidát navrhován, zvláštní podmínky, jsou součástí návrhu doklady ověřující splnění těchto podmínek.

2. Návrhy se podávají písemně volební komisi Senátu. Volební komise ověří, zda-li osoby, které mají být Senátem navrženy do funkce podle zvláštních předpisů, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

3. Lhůtu pro podávání návrhů pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů stanoví organizační výbor.

4. Po uplynutí lhůty pro podání návrhů předloží volební komise podané návrhy bezodkladně organizačnímu výboru a současně je rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Předseda Senátu zařadí volbu osob navrhovaných Senátem do funkce podle zvláštních předpisů na pořad nejbližší schůze Senátu.

5. Senátor, který návrh podal, jej může vzít zpět do ukončení rozpravy na schůzi Senátu. Totéž platí pro navrhovatele podle zvláštních předpisů.

6. Osoby navrhované Senátem do funkce podle zvláštních předpisů se volí většinovým způsobem, tajným hlasováním.

7. Pro volbu jediné osoby navrhované Senátem do funkce se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby předsedy Senátu. Pro volbu více osob navrhovaných Senátem do funkcí se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby místopředsedů Senátu.

Čl. 6b

Vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů

1. Návrh na vyslovení souhlasu Senátu s nominací podle zvláštních předpisů předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

2. Organizační výbor návrh na nejbližší schůzi přikáže výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu. Přikáže-li organizační výbor návrh více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

3. Výbor, kterému byl návrh přikázán, ověří, zda-li osoby, s jejichž nominací má Senát vyslovit souhlas, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

4. O návrhu na vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů hlasuje Senát většinovým způsobem a tajně.

5. Pro vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkajících se volby předsedy Senátu.

Čl. 6c

Jestliže Senát volí, nominuje nebo vyslovuje souhlas s nominací jinak než na základě zvláštního předpisu, postupuje podle povahy věci přiměřeně podle ustanovení čl. 6, 6a a 6b.“.